

13

Vlaamse overheid

Reorganisatie

**Grote
veranderingen
aan de gang**

Personeelspeiling

**Zijn we nog
tevreden?**

DE TAART VAN 13

Onze winnaars

PENDELEN OP DE FIETS

**“Ik kan mijn werk
en sport nu goed
combineren”**

VENETIË VAN HET NOORDEN?

Het Vlaanderen van morgen bedenken we vandaag. In wat voor omgeving wil je leven? Hoe wil jij dat Vlaanderen ruimtelijk evolueert? **Doe de test op www.ruimtevoormorgen.be en inspireer het beleid!** Wie weet win je een ballonvlucht voor 2.

**BELEIDSPLAN
RUIMTE**
Samen denken over de Vlaamse Ruimte

Vlaanderen
In Actie
Pact 2020

Vlaamse overheid

rwo
DEPARTEMENT

Warme gevoelens

"Ja hoor, met de jongens alles goed." Een enthousiaste collega die ik gisteren ontmoette op een communicatiecongres, herinnerde zich nog mijn dikke buik op de foto hiernaast en informeerde naar mijn zontjes. Die buik is intussen al bijna drie jaar weg (of toch grotendeels), maar het beeld is blijkbaar blijven hangen. Net als de persoonlijke ervaringen over de combinatie werk-gezin die ik hier af en toe vertel. Ik heb al veel meer edito's gewijd aan andere zaken dan mijn privéleven. Maar als ik in de lift of in het personeelsrestaurant aangesproken word, gaat het meestal over mijn kinderen, de dagelijkse routine of de strijk.

Ik geef toe, zo werkt het ook bij mij. Ik gluur ook graag binnen in andermans verhalen. De enthousiaste getuigenissen van de 177 teams die zich kandideert hebben gesteld voor onze verjaardagstaart (zie p. 14) zullen mij in dit nummer het meeste bijblijven. Om een taart te winnen, moesten jullie ons ervan overtuigen dat jullie goed samenwerken. We kregen massaal veel verhalen binnen. Zo weten we nu dat er verschillende collega's zijn die van werk gaan veranderen en hun teams zullen missen, dat een gepensioneerd collega nog vaak terugdenkt aan zijn vroegere werkmakkers en dat veel mensen warm onthaald zijn in hun team. Maar ook dat iemand haar teamleden enorm dankbaar is dat ze van thuis uit kan werken om haar zieke man te kunnen verzorgen. Er is zelfs een team dat zijn taart heeft opgedragen aan een overleden collega. Zo veel warmte op de werkvloer. En nu de taarten uitgedeeld zijn, krijgen we nog dagelijks foto's toegestuurd van collega's-met-stukken-taart. Tof, want zo kan ik op mijn beurt binnengluuren in jullie werklevens en jullie bureaus.

We brengen in dit nummer natuurlijk nog veel meer collega's: sommige komen met de fiets naar het werk (p. 10), andere vertellen over de veranderingen die gaande zijn in hun organisatie (p. 26) en een afdelingshoofd liet ons een werkdag meelopen (p. 31). Stuk voor stuk interessant. Maar het zijn toch de warme verhalen van de taartactie die ik het langst zal meedragen.

Voor wie het interesseert nog dit: mijn zontjes worden deze zomer drie en vijf en gaan - sinds februari met z'n tweeën - elke dag met plezier naar school. Om daarna met evenveel plezier ons huishouden op stelten te zetten. Maar dat verhaal komt in een volgende aflevering misschien nog wel aan bod ...

**"Tof dat ik kan
binnengluuren
in jullie werklevens
en jullie bureaus"**

Leen De Dycer, hoofdredacteur

COLOFON • Tweemaandelijks magazine voor het Vlaamse overheidspersoneel zesde jaargang nr. 31 mei-juni 2011 • Hoofd- en eindredactie: Leen De Dycer • Coördinatie: Petra Goovaerts • Redactie: Leen De Dycer, Maarten De Gendt, Filip De Maesschalck, Gudrun De Waele, Petra Goovaerts, Tom Van Bogaert, Verle Van den Broeck, Frank Willems • Redactiesecretariaat: Simone Vervloessem • Foto's: Abatitor Fermé, Jan Agten, Kim Baele, Sarah Blee, Liesbeth De Waele, foto Maertens, ImagoglobE/EPA/Asahi Shimbun, Kris Vandevorst, Verle Van den Broeck, Peter Van Hoof, Eric Van Londersele, Wim Van Eesbeek, Verle Versavel, Elisabeth Verwaest, Jeff Wall, Zwart Huis • Cartoons: Floris • Puzzel: Freddy Roegiest • Strip: Simon Spruyt • Column: Filip De Maesschalck • Lay-out: Cypres nv, Leuven • Druk: die Keure, Brugge • Verantwoordelijke uitgever: Vlaamse overheid, Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid, afdeling Communicatie, Leen De Dycer, Boudewijnlaan 30 bus 20, 1000 Brussel • Collega's die met pensioen gaan, kunnen 13 blijven ontvangen. Schrijf u in via www.vlaanderen.be/13 of via het redactiesecretariaat. Collega's met een visuele handicap kunnen 13 in gesproken vorm ontvangen. Neem hiervoor contact op met de redactie. Contactadres: Boudewijnlaan 30 bus 20, toren C, 6de verdieping, kamer 6C50, 1000 Brussel, tel.: 02 553 55 67, fax: 02 553 55 79, e-mail: 13@vlaanderen.be, website: www.vlaanderen.be/13

10

WOON-WERKVERKEER

Pendelaars op de fiets

14

KOPPEN KIJKEN

Feest: vijf jaar 13!

20

BESTE VRIENDEN, BESTE COLLEGA'S:
GILBERT KOLACNY EN ELKE VERHEYDEN

“Samen beslissen is veel makkelijker”

26

REORGANISATIE

Grote veranderingen aan de gang

31

DE DAG VAN ANN DE BAERDEMAEKER,
AFDELINGSHOOFD ALGEMENE DIENSTEN BIJ VLM

“Een afdelingshoofd is een bruggenbouwer”

34 MAGDA?

Minder werken voor u met pensioen gaat

Top 3 van collega Jan Pieraert

1 Mag u minder werken in de jaren vóór uw pensioen? p. 34

"Ik ben 55, maar denk nog niet aan mijn pensioen. Ik ken wel collega's die minder zijn beginnen werken. Ik merk dat zij niet altijd op de hoogte zijn van de gevolgen daarvan voor de berekening van hun pensioen."

2 Alcohol bij het middageten? p. 36

"Sommige collega's drinken in het personeelsrestaurant wel eens één pintje of één glas wijn bij het middageten. Het zou jammer zijn als dat niet meer kon."

3 In de bloemetjes p. 38

"Ik vind het altijd leuk om te zien of ik geen mensen herken op de foto's. Zo kom ik ook te weten wie er bijvoorbeeld met pensioen is gegaan."

Jan Pieraert is secretariaats-medewerker bij het Departement Financiën en Begroting. Hij is een grote fan van de Engelse acteur Roger Moore. Op pagina 16 leest u welke Bondfilm - met uiteraard Roger Moore - hij de beste vindt.

Alles in 13

3 Edito van hoofdredacteur Leen

4 Inhoud

6 Samengevat:
vier pagina's hapklaar nieuws

10 Woon-werkverkeer
Pendelaars op de fiets

14 Koppen kijken
Vijf jaar 13: de jarige trakteert

16 Passie van de superfans

18 Personeelspeiling 2010

20 Beste vrienden, beste collega's
met Gilbert Kolacny en
Elke Verheyden

24 Schatten van Vlaanderen:
Slimme wand voor minder slib

26 Reorganisatie
Grote veranderingen aan de gang

30 Bij de burens

31 De dag van Ann De
Baerdemaeker, afdelingshoofd
Algemene Diensten bij VLM

34 Magda: Mag u minder werken
in de jaren vóór uw pensioen?

36 Pro/contra:
Alcohol bij het middageten?

37 FTT-collega's maken aardbeving
Japan mee vanaf eerste rij

38 In de bloemetjes

40 Win

42 Puzzel

43 Column: Filip

44 Lezers aan het woord

45 Strip door Simon Spruyt

46 Lezers aan het woord (vervolg)

47 Resultaten lezersonderzoek 13

POLL

Twée op de vijf tegen alcohol in personeelsrestaurants

"Mag er alcohol verkocht worden in de personeelsrestaurants?" Dat vroegen we in ons vorige nummer. Bijna 40 procent vindt het niet kunnen en ziet alcohol het liefst helemaal verdwijnen uit de personeelsrestaurants. Iets meer dan 40 procent vindt dat het wel kan, als het beperkt is tot één consumptie per maaltijd. Een op de vijf vindt zelfs dat er geen beperking hoeft te zijn op alcoholverkoop, en klaagt dat er al genoeg betutteling is.

Twée collega's voeren de discussie over alcohol op het werk op p. 36

Lees nog meer reacties op de poll in "Lezers aan het woord" op p. 44

NIEUWE POLL

STEM EN WIN

Surft u op het werk naar sociale netwerksites?

Facebook! Netlog! Twitter! LinkedIn! Steeds meer collega's hebben een account op sociale netwerksites. Vaak voor privégebruik, maar soms ook voor het werk. We vragen ons af of u tijdens de werkuren (of tijdens de pauzes) al eens naar sociale netwerksites surft. En of u dat dan voor uw job doet, of gewoon voor uzelf.

Vertel het in onze poll en geef uw mening op www.vlaanderen.be/13. In de volgende editie kunt u de resultaten lezen. Wie zijn stem laat horen, maakt kans op een aankoopcheque van 30 euro. U kunt stemmen tot en met 15 mei 2011.

18 COLLEGA'S LEREN GEBARENTAAL

"Mijn collega's leren in gebaren te spreken, speciaal voor mij"

18 collega's van de dienst Communicatie en ICT van het Departement Landbouw en Visserij volgen een cursus gebarentaal om te kunnen communiceren met collega Annelies Isenbaert die doof is (rechts op de foto). In vijf lessen leren ze de basis. "De eerste les leek het nog allemaal mee te vallen. Toen leerden we het alfabet", zegt Ingrid Dekeyser, een van de cursisten (links). "Maar nu we aan de

derde les zitten, wordt het moeilijker. Vaak lijken gebaren op elkaar. Ook mimiek speelt een belangrijke rol bij gebarentaal. Maar het is wel leuk dat we nu met Annelies kunnen praten. Koffie, melk, suiker, een goeiemorgen in gebarentaal ... Het verkleint de afstand."

Annelies apprecieert het initiatief van haar collega's enorm. "Het is een vorm van respect. Met een dove collega werken is een beetje hetzelfde als werken met een collega die alleen maar Chinees spreekt. Het is een compleet andere taal. Op mijn vorig werk moest ik spreken, hier mag ik via mail en briefjes met mijn collega's communiceren. En mijn collega's leren zelfs in gebaren te spreken, speciaal voor mij. Dat is heel fijn."

RESTAURANTS DAB CATERING GAAN VOOR DUURZAMER AANBOD

Meer bio, minder vlees

"De DAB Catering gaat het aanbod in haar personeelsrestaurants duurzamer maken in samenwerking met 'Vredeseilanden', zegt Yves De Mol, teamhoofd Catering. De DAB Catering van het Agentschap voor Facilitair Management verzorgt het eten in de restaurants van de meeste grote gebouwen in Brussel, en in de VAC's van Antwerpen, Hasselt en Leuven.

"We willen op verschillende vlakken inzetten", zegt De Mol. "Eerst willen we de vleesconsumptie naar beneden krijgen, door iets kleinere hoeveelheden vlees aan te bieden. Dat compenseren we dan met

een grotere portie groenten. En onze chefs volgen workshops om meer vegetarische maaltijden te kunnen voorschotelen."

Ook onderzoeken de DAB-collega's welke bioproducten ze in hun aanbod kunnen opnemen. "We denken vooral in de richting van bouillon, pasta en rijst. Maar ook biofruit is een optie. Vanaf het najaar willen we ook meer seizoensgroenten en -fruit aanbieden en lokaal geteelde producten. En we onderzoeken welke producten met een duurzaamheidslabel we nog kunnen opnemen, naast onze fair-tradekoffie."

WEGENINSPECTEURS OP DE FIETS

Om de 100 meter stoppen en alles noteren

De collega's van het Agentschap Wegen en Verkeer zorgen ervoor dat u comfortabel en veilig kunt fietsen op de fietspaden langs de gewestwegen. Wegeninspecteur Eddy Slingers van het district Hasselt controleert daarvoor om de twee jaar zo'n 50 km fietspad in en rond Hasselt ... op de fiets!

Putten, uitstulpingen door boomwortels, verzakkingen of overhangende takken kunnen van een rustig uitje op de fiets een gevaarlijke tocht maken. "Wij controleren constant de staat van de rijweg en van de fietspaden, maar om de twee jaar gaan we daarvoor ook zelf met de fiets de baan op. Zo zien en voelen we nog beter elke oneffenheid", vertelt Eddy. "Om de 100 meter stoppen we en noteren we alles: van problemen met de waterafvoer, over oneffenheden, tot bomen en struiken die gesnoeid moeten worden." Zo'n grondige inspectie neemt al gauw twee tot drie weken in beslag en gebeurt in de lente. Kleine herstellingen worden zo snel mogelijk uitgevoerd, grote werken waarbij beton vervangen moet worden, laten langer op zich wachten. "We krijgen na een herstelling soms positieve reacties van fietsers. Dat doet natuurlijk deugd", zegt Eddy, die nog meegeeft dat 90 % van de 2000 km gewestfietspaden in Limburg in goeie staat is.

 www.wegenenverkeer.be > 'taken' > 'inspectie fietspaden'

Eddy fietst voor zijn werk, maar heel wat collega's komen met de fiets naar het werk. Maak kennis met enkele van hen vanaf p. 10

Gezegd

“

Er zijn de laatste tien jaar nergens zoveel extra ambtenaren in dienst genomen als in Vlaanderen. Vlaanderen doet met andere woorden zelf wat het aan de andere kant van het land verwijt. Dat is de pot die de ketel verwijdt dat hij zwart ziet.”

Koen Schoors, professor economie aan de Universiteit Gent (Knack van 30 maart 2011)

“

De nieuwe huisvesting voor de Vlaamse ambtenaren smeekt om een voorbeeldproject: een betere werkplek, maar niet in monofunctionele kantoorloftens die de stedelijke context negeren.”

Vlaams bouwmeester Peter Swinnen (De Standaard van 21 maart 2011)

TE WEINIG VROUWEN
IN LEIDINGGEVENDE FUNCTIES

Gebrek aan rolmodellen

Waarom solliciteren zo weinig vrouwen op leidinggevende functies? Het aantal vrouwen in het middenmanagement (afdelingshoofden, projectleiders ...) blijft al een tijd op 25 % steken. Er zijn heel wat redenen, blijkt uit een onderzoek van de Dienst Emancipatiezaken. "Zowel vrouwen als mannen weten niet wat zo'n functie inhoudt", zegt Joke Renneboog. "Heel wat collega's hebben zelfs moeite om de naam van een afdelingshoofd te noemen. Als je niet weet wie afdelingshoofd is, kan die persoon niet als rolmodel dienen."

Ook de selectieprocedure houdt vrouwen tegen. "Collega's geloven dat het resultaat op voorhand vastligt en willen er dus geen tijd investeren. Veel vrouwen zien bovendien de combinatie van zo'n functie en hun gezin niet zitten." Emancipatiezaken werkt nu een actieplan uit waarmee ze proberen meer vrouwen warm te maken voor een middenmanagementfunctie via mentoring, netwerkmogelijkheden en vorming.

Volg de dag van afdelingshoofd Ann De Baerdemaeker vanaf p.31

COLLEGA LIESBETH IS BESTE VDAB-VRIJWILLIGER

"Dolenthousiast op stage in Keniase naaischool"

"Alles is daar zo anders: het lesgeven, de groepsdynamiek, het ritme en het tijdsbesef. Maar het is vooral hartverwarmend." Liesbeth Wouters (54), sectoraccount bij de VDAB, blikt meer dan tevreden terug op haar bezoek aan Kenia, waar ze twee weken lang als vrijwilliger stage liep en daarvoor de award voor beste VDAB-vrijwilliger kreeg.

Liesbeth engageerde zich voor de vzw Annick for Kenya en trok in februari twee weken naar het afgelegen Lukore om er een naaischool op te richten. Zo hielp ze mee om de droom van de vermoorde Annick Van Uytzel - die mode studeerde en een naaischool wou opstarten in Afrika - waar te maken. De stage past in een project waarvoor de VDAB een overeenkomst heeft gesloten met Ex-Change, een vzw die experts selecteert om bedrijven in het Zuiden bij te staan. De VDAB verspreidt de initiatieven onder zijn personeel en begeleidt de uitwisselingsprojecten. De medewerkers van de VDAB beslissen dan

vrijwillig om in hun vrije tijd aan de projecten deel te nemen. "Het was een sprong in het onbekende. Maar ik was meteen dolenthousiast", vertelt Liesbeth. "Lukore ligt diep in de jungle en ver weg van elke vorm van beschaving: er is geen elektriciteit, geen water en er zijn geen sanitaire voorzieningen. Het was dus helemaal *back to basic*." Liesbeth heeft er haar hart verloren en wil graag terug.

Lees haar verhaal op haar joblog: http://joblog.vdab.be/vdabmedewerkster_liesbeth

“Onze nieuwste uitvindingen”

Melk komt van de koe. Yoghurt wordt gemaakt van melk. En wat met paardenmelkyoghurt? Die werd bedacht door de collega's van het Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek (ILVO). Ook andere nieuwigheden zoals gezond ijs en preipoeder worden ontwikkeld in de pilootfabriek in Merelbeke.

“Voedingsbedrijven die bij het ontwikkelen van nieuwe producten zoals koekjes en zuivel op problemen stuiten, kunnen al jaren bij ons terecht”, legt communicatiemedewerker Greet Riebbels uit. “Wij hebben de technologie en de wetenschappers in huis om hen verder te helpen. We ontwikkelen ook zelf nieuwe voedingsstoffen, zoals preipoeder. En met onze nieuwe apparaten zullen we ook vleeswaren en kant-en-klare maaltijden kunnen bereiden.”

Preipoeder

De groene delen van de prei bevatten veel vitamines en antioxidanten, maar ze belanden steevast op de composthoop. De ILVO-collega's hebben een techniek ontwikkeld om die groene delen te verwerken tot een poeder waarmee je in de keuken aan de slag kunt om bijvoorbeeld preibroodjes te maken.

Gezond ijs

Op vraag van enkele ijsfabrikanten hebben de ILVO-collega's een gezond ijs ontwikkeld met nieuwe gezonde plantaardige vetstoffen en een natuurlijke zoetstof uit de steviaplant.

Paardenmelkyoghurt

Een paardenmelkerij was op zoek naar een nieuw product dat goed houdbaar is. Het resultaat is een drinkyoghurt die maar één procent vet bevat.

2 % meer loon

Door een overschrijding van de spilindex in april stijgen onze lonen in juni 2011 met twee procent. Al gaat het niet om een echte loonsverhoging. Het leven is twee procent duurder geworden tegenover de vorige indexaanpassing in oktober 2010. Dat komt vooral door de stijging van de prijs van ruwe olie op de internationale markten sinds de protesten in de Arabische wereld. Daarnaast zijn ook prijsstijgingen voor aardgas, elektriciteit, brood en buitenlandse reizen oorzaak van inflatie. De verhogingen werden gedeeltelijk gecompenseerd door prijsdalingen voor snijbloemen en groenten.

Sociale uitkeringen zoals de pensioenen of kinderbijslag stijgen al in mei.

Let op: een klein aantal collega's uit onder meer de privaatrechtelijke agentschappen volgt een ander indexeringssysteem. Bij twijfel kunt u het best informatie vragen bij uw personeelsdienst.

Telex...

De Sociale Dienst voor het Vlaams Overheidspersoneel, die voor de helft van de lezers van 13 werkt, organiseert een **Gezinsdag op 29 mei** op het **Bloso-domein in Hofstade**. Er zijn sportactiviteiten, dansinitiatieven, een natuurwandeling en kindanimatie. Voorzitter Danny Jonckheere: “We willen alle collega's bereiken, met of zonder partner, met of zonder kinderen. Iedereen is welkom.” Meer info: www.vlaanderen.be/socialedienst *** Het **Koninklijk Museum voor Schone Kunsten in Antwerpen** sluit de deuren tot 2017 in plaats van tot 2014. “Uit de eerste studies blijkt dat er tijdens de renovatie problemen met de ondergrond en de stabiliteit kunnen ontstaan”, legt woordvoerder Vik Leyten uit. “Vandaar de beslissing om tot in 2017 te sluiten. Alle collega's blijven aan de slag. Onze erfgoedbewakers worden bijvoorbeeld ingeschakeld in het nieuwe Museum aan de Stroom.” *** We doen het steeds meer: **ideeën vragen aan de burgers**. De collega's van het agentschap Zorg en Gezondheid zochten bijvoorbeeld voorstellen om het aantal **zelfdodingen** in Vlaanderen te verminderen (www.gezondheidsconferentie-suicidepreventie.be). En de collega's van het Departement Mobiliteit en Openbare Werken houden een enquête voor de opmaak van een **nieuw Mobiliteitsplan** voor Vlaanderen (www.mobiliteitsplanvlaanderen.be). *** De collega's van het Departement Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed vragen u op www.ruimtevoormorgen.be inspiratie voor een ruimtelijke ordening. Test ook hoe uw **ideale Vlaanderen** er in 2050 uit moet zien. De redactie deed de test, en daaruit bleek dat wij willen wonen in ... Nederland. *** Tegen 2030 zullen er **6,62 miljoen mensen** in het Vlaamse Gewest wonen, een bevolkingsgroei van 7 procent tegenover 2008. Dat voorspellen de collega's van de Studiedienst van de Vlaamse Regering in een nieuwe studie. Meer geboortes dus. De ministers en collega's die zich bezighouden met onderwijs, kinderopvang en jeugdwerk, weten de komende jaren alvast wat te doen. *** Tot slot: **74 %** van de deelnemers slaagde voor de tweede ronde van de **generieke proef voor niveau D**. Proficiat!

Pendelaars

A close-up, low-angle shot of a man in a blue cycling jacket and white helmet, smiling as he rides a bicycle. The camera is positioned near the front wheel, with the spokes creating a circular frame around his face. In the background, another cyclist in a black outfit is visible, riding on a path. The scene is set outdoors on a sunny day with trees and a clear sky in the distance.

op de fiets

Fietsen naar het werk is gezond, goedkoop, milieuvriendelijk en ontspannend. Tenminste als het weer meezit, de weg veilig is, de automobilisten hoffelijk zijn en er genoeg fietsenstallingen en douches zijn op kantoor. 13 sprak met drie collega's die zich niet laten afschrikken. Zij genieten vooral van hun filevrije ritten in openlucht, terwijl de kilometers gezwind aantikken.

PETRA GOOVAERTS

"Elke dag 100 km. Daar moet je wel een beetje gek voor zijn"

HANS BONTE (45), PROJECTINGENIEUR BEWAKING EN MONITORING BIJ HET AGENTSCHAP WEGEN EN VERKEER

Hans had vroeger "een enorme hekel aan sport", maar daar is niets meer van te merken. "Tijdens mijn legerdienst ontdekte ik dat ik aanleg heb voor duursporten. Daarna kocht ik mijn eerste koersfiets en sindsdien is mijn liefde voor wielrennen alleen maar gegroeid." Hans werkt sinds 2007 bij het Agentschap Wegen en Verkeer. Een jaar later besliste hij de 50 km tussen Kasterlee en Antwerpen een tot twee keer per week met de fiets af te leggen. "In het begin was ik niet zeker dat het me zou lukken, want eigenlijk is dat iets te ver. Misschien moet je daar wel een beetje gek voor zijn (*lacht*). Vooral als het slecht weer is, of als ik wind op kop heb, kan het tegenvallen. Ik rij zo'n 30 km langs het kanaal en daar kan het heel hard waaien." Hans bouwt de frequentie verder op en nu fietst hij in de lente en de zomer elke dag naar het werk, goed voor zo'n 3 tot 3,5 uur stevig trappen. "Afhankelijk van de richting van de wind en mijn conditie varieert mijn gemiddelde snelheid tussen 28 tot 32 km per uur. Ik kan mijn werk en sport nu goed combineren. Als ik altijd de trein zou nemen, zou het onbegonnen werk zijn om na de uren nog zoveel te fietsen."

Alles loslaten

Als de dagen korter worden, schakelt Hans over op een ander fietsritme. Hij fietst dan naar het station van Tienen en neemt de trein naar Antwerpen. "De sleur van elke dag om halfzes op te staan om weer die kilometers af te leggen, begint dan zwaar te wegen. Maar het is ook te gevaarlijk, in het donker met al die bladeren en takken op het jaagpad." Zijn mooiste fietsmomenten beleefde Hans langs het kanaal. "Het is makkelijk rijden, je hoeft niet supra-aandachtig te zijn en je hebt tijd om te mijmeren en alles los te laten. Dat is genieten." De voorzieningen voor fietsers in het Anna Bijnsgebouw zijn goed. "Er zijn twee douches, grote lockers en een afgesloten parking. Rond kwart voor 8, als de meeste fietsers arriveren, kan het al eens file zijn aan de douches, maar verder is alles hier goed in orde." Ook over de fietsvergoeding is Hans best te spreken. "Die is mooi meegenomen, maar daar doe ik het zeker niet voor. In de maanden dat ik veel fiets, krijg ik 250 euro. Dat bedrag komt van pas als ik weer eens een stel nieuwe banden moet kopen (*lacht*)."

Hans Bonte (45)

- ✓ Woont in Kasterlee
- ✓ Werkt in het Anna Bijnsgebouw in Antwerpen
- ✓ Traject:
Van eind maart tot begin oktober: Kasterlee - Antwerpen, 50 km enkele rit
Rest van het jaar:
Kasterlee - station Tienen, 9 km enkele rit (vandaaruit met de trein naar Antwerpen)
- ✓ Aantal km per jaar: 9000 km
- ✓ Fietsvergoeding: vorig jaar gedurende 3 maanden 250 euro, de rest van het jaar 48 euro (0,15 euro/km)
- ✓ Mooiste fietsmoment: "s Ochtends tussen 6 en 7 is het jaagpad langs het kanaal Bochtel-Herentals bijna verlaten, op een eenzame visser na. Je ziet soms een reiger opvliegen, of roofvogels op zoek naar een prooi"

Fietsweetjes (1)

- **6008 Vlaamse ambtenaren** hebben in 2009 een **fietsvergoeding gekregen**. Het aantal collega's dat een fietsvergoeding ontvangt, stijgt al enkele jaren op rij. Gemiddeld leggen zij zo'n 7,5 km af. (cijfers geldig voor de entiteiten die onder het Vlaams Personeelsstatuut vallen)
- De **fietsvergoeding** voor woon-werkverkeer bestaat sinds 1 januari 1999. Sinds 1 september 2000 ligt die vast op **0,15 euro per km**. De verhoging van de fietsvergoeding was een van de eisen van de vakbonden bij de start van het sectoraal akkoord 2010-2012, maar die onderhandelingen liggen stil sinds mei 2010. Federale ambtenaren ontvangen een fietsvergoeding van 0,20 euro per km.

“Met collega’s fietsen is ook netwerken”

KIM DEVOS (28), MEDEWERKER BIJ DE MILIEUCEL VAN DE VDAB

“Nu ik zoveel fiets, heb ik meer energie. Vraag dat maar aan mijn collega’s.” Enkele jaren geleden kocht Kim vrij impulsief een koersfiets. “Het was een hele stap om met een koersfiets te rijden. In het begin voelde ik me heel onwennig, zeker op drukke wegen. Maar kijk, vorig jaar heb ik 5000 km afgelegd. Ik ben daar best trots op. En als ik zoveel kilometers aankan, dan kunnen veel andere mensen dat ook!” Een treinstaking in 2007 was voor Kim het begin van haar fietstochten naar het werk in Brussel. Sindsdien is ze helemaal gebeten door de fietsmicrobe en rijdt ze twee tot drie keer per week met de fiets. Kim fietst soms alleen, maar vaak ook met een collega. “Samen fietsen is netwerken, zo leer je elkaar op een andere manier kennen.”

Ogen te kort

Kim is constant op haar hoede in het verkeer. “Ik ben gelukkig nog nooit gevallen of aangereden. Op sommige stukken van mijn traject is de straat in slechte staat en moet je constant naar de weg kijken. En zodra je Brussel nadert, kom je ogen te kort. Rotondes, kruispunten, wagens die links inhalen of een plots openslaand portier: het is allemaal even gevaarlijk. Maar ik doe het rustig aan, ik kom liever vijf minuten later aan op het werk dan risico’s te nemen. Het valt ook op hoe onverdraagzaam automobilisten zijn. Zeker als het regent, toeteren velen voor het minste.” Als Kim aankomt op het werk, kan ze met haar fiets en spullen terecht in een afgesloten fietsenstalling en lockers. “Er liggen zelfs handdoeken klaar in de douches. Dat hebben we te danken aan de sportieve ingesteldheid van ons management. Ik werk op de Milieucel en vind die stimulansen belangrijk. Wie

Kim Devos (28)

- ✓ Woont in Aalst
- ✓ Werkt in Brussel
- ✓ Traject:
Van maart tot oktober:
Aalst - Brussel met de fiets, 33 km enkele rit, zo'n 2 tot 3 keer per week
Rest van het jaar: met de trein
- ✓ Aantal km per jaar: 5000 km
- ✓ Fietsvergoeding: 10 euro per dag met de fiets (0,15 euro/km)
- ✓ Mooiste fietsmoment: “De rust 's ochtends. Vooral in de zomer, als het minder druk is en ik al vol energie voor 8 uur in Brussel sta”

milieuvriendelijk naar het werk komt, moet daarvoor beloond worden.” Ook buiten het woon-werkverkeer zit Kim veel op de fiets. Dat doet ze vaak ten voordele van goede doelen, zoals een opvangcentrum voor daklozen en *De 1000 kilometer van Kom op tegen Kanker*.

Fietsweetjes (2)

- **Wanneer hebt u recht op een fietsvergoeding?** Zowel wie regelmatig als occasioneel het volledige of een gedeelte van het woon-werktraject met de fiets aflegt, kan een vergoeding aanvragen. De afstand van een enkele rit moet minstens 1 km zijn. Bij entiteiten die niet onder het Vlaams Personeelsstatuut vallen, kan de regeling lichtjes verschillen. Bij De Lijn moet een enkele rit bijvoorbeeld minstens 5 km lang zijn. U kunt terecht bij uw personeelsdienst met al uw vragen over de fietsvergoeding.

“Na een jaar 1000 km op de teller”

JULIE SWALES (28), STAFMEDEWERKER ORGANISATIEBEHEERSING BIJ WATERWEGEN EN ZEEKANAAL

Julie woont op een fietsvriendelijke 5,5 km afstand van het werk. Op een mooie zomerdag in 2009 liet ze de auto aan de kant en nam ze voor het eerst de fiets naar haar kantoor, op de Oostdijk vlak bij het Zeekanaal Brussel-Schelde. Sindsdien fietst ze zo vaak mogelijk. “Voor mij was het ideaal om bij mooi weer te starten. Als het koud is en regent of sneeuwt, is het veel moeilijker om aan de auto te weerstaan. Na een vakantie of na een strenge winterperiode duurt het evenities voor ik er weer zin in heb (lacht).” Julie moet de A12 oversteken in Breendonk. “Dat is het gevaarlijkste punt op mijn route. Vorig jaar ben ik er bijna aangereden door een auto. Ik ben altijd blij als ik daar voorbij ben.” Voor het overige heeft fietsen voor Julie alleen maar voordelen. “Ik beweeg, ik belast het milieu niet en ik word er rustig van, want je kunt gewoon niet sneller dan je al rijdt. In de wagen heb ik constant het gevoel dat het allemaal veel te traag gaat.”

Fietspunten sparen

Julies werkgever, Waterwegen en Zeekanaal, neemt deel aan de actie *Bike To Work*. Medewerkers die de fiets gebruiken voor het woon-werkverkeer, kunnen zich registreren, fietspunten sparen die recht geven op voordeelbonnen en uitdagingen aangaan met andere fietsers om bijvoorbeeld ook in de winter te blijven fietsen. Een veertigtal collega's doen mee, waaronder Julie. “Na een jaar staat er 1000 km op mijn teller. Ik zou dat anders niet bijhouden, dus het geeft wel een stimulans. En het brengt ook nog iets op.” Een fietsvergoeding ontvangt Julie niet. “Als ik die per jaar zou aanvragen, dan moet ik 80 % van de gewerkte dagen met de fiets komen en dat haal ik niet. Maar omdat ons gebouw moeilijk bereikbaar is met het openbaar

Julie Swalens (28)

- ✓ Woont in Breendonk
- ✓ Werkt in Willebroek
- ✓ Traject:
Zo vaak als mogelijk: Breendonk - Willebroek met de fiets, 5,5 km enkele rit
Als het te slecht weer is: met de wagen
- ✓ Aantal km per jaar: sinds juli 2010 bijna 1000 km
- ✓ Fietsvergoeding: geen. Julie ontvangt wel een vergoeding voor woon-werkverkeer naar een moeilijk toegankelijke werkplaats
- ✓ Mooiste fietsmoment: “Op een zomerse dag naar huis fietsen terwijl de terrassen in Willebroek vol zitten. Dat geeft een echt vakantiegevoel”

vervoer, ontvang ik al een andere vergoeding: die voor een moeilijk toegankelijke werkplaats. En die is voor mij voordeliger.”

 www.biketowork.be

Fietsweetjes (3)

- Van 2007 tot en met 2010 zijn in het **woon-werkverkeer 192 fietsongevallen** gebeurd, waarvan 95 met arbeidsongeschiktheid tot gevolg. (cijfers afkomstig uit Vlimpers en beperkt tot het toepassingsgebied van de Gemeenschappelijke Dienst voor Preventie en Bescherming op het werk)
- Voorlopig is het **niet verplicht om een fietshelm te dragen** als u met de fiets naar het werk komt of een dienstfiets gebruikt voor verplaatsingen tijdens de werkuren.

Vijf jaar 13: de jarige trakteert

Maar liefst 177 teams deden een gooi naar een van onze 100 verjaardagstaarten. De selectie was niet gemakkelijk, want iedereen had een goede reden waarom zijn team zo'n lekkere slagroomtaart verdiende. Vanuit het hele land deden collega's mee, van in Luik over Boom tot in Oostende. Sommige teams sleepten verschillende nominaties in de wacht. Er waren ook enkele gepensioneerden die hun vroegere dienst een taart wilden schenken. En enkele grapjasen nomineerden hun collega's omdat 'ze bijna allemaal op dieet zijn'. Bedankt om onze vijfde verjaardag massaal mee te vieren!

Het team Marketing van Flanders Investment and Trade trakteert zichzelf ook op bubbels: Bruno Olislaeger, Wendy Vervoort, Carl Destoop, Xavier Bedert en Steffi Van Severen (v.l.n.r.)

Bij het Agentschap voor Facilitair Management kijkt het team ICT enorm uit naar een stukje taart: Jan Danckaert, Dimitri De Moor, Yannick Plessens en Frank De Moor (v.l.n.r.)

Het team Boekhouding van het Departement Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid houdt van slagroom: Samantha Meredith, Liesbet Tuyls, Karine Van Durme en Mieke Dauw (v.l.n.r.)

Het Vlaams Verkeerscentrum past zelfs de signalisatie aan. Michel Druart, politiemann Chris, Tom Roelants, Karen Herrygers, Ronny Vermeiren en Jurgen Strijbos (v.l.n.r.)

Het team Integratie van het Agentschap voor Binnenlands Bestuur deelt zijn taart met Playmobilmannetjes.

Ook enkele collega's van het Agentschap voor Innovatie door Wetenschap en Technologie vierten mee: Johan De Vos, Carmen Vervoort, Herlinde Franco, Suzy Vanderstraeten, Ingrid Serneels, Veerle Desmet, Frederik De Vusser, Gerlinde Goovaerts, Johan Michiels, Karlien Drieghe, Luc De Buyser (v.l.n.r.)

De collega's van het VDAB-competentiecentrum in Genk genieten van hun stukje taart: Lieve Teuwens, Chris Vlieghe, Ilse Loos, Ann Rubens, Erica Baptist, Ann Michielsens en algemeen directeur Competentiecentra Mireille Gillebeert (v.l.n.r. boven). Hilde Houben, Tim Bellers, Ingrid Schols en Marina Cremers (v.l.n.r. onder)

Het Sanderlaanteam van VDAB-Brugge stort zich op de taart: Patrick De Baets, Veerle Versavel, Els Vandecasteele, Edith Ballet, Ann Dieusart, Nele De Soete en Mieke Hast (v.l.n.r.)

“Roger Moore is de enige echte James Bond”

Collega Jan Pieraert - met 'zijn' *Bondgirls*-collega's Anneleen, Sylvie en Sophie - is superfan van Roger Moore en volgde hem van *Ivanhoe* tot *James Bond*

Gepassioneerde fans, ze bestaan nog, zo blijkt uit de getuigenissen die 13 deze keer kon verzamelen. Of ze nu hun sportieve helden volgen bij hun verplaatsingen of urenlang in de rij staan voor een handtekening van hun favoriete zangeres: niets is hen te veel. Idolatrie van de bovenste plank!

FILIP DE MAESSCHALCK

Als je de naam Roger Moore laat vallen, dan heb je gegarandeerd de opperste aandacht van **Jan Pieraert** (55), secretariaatsmedewerker bij het Departement Financiën en Begroting. Zijn fascinatie voor de Britse acteur ontstond begin jaren 60 met *Ivanhoe*, de reeks waarin Roger Moore met zijn trouwe schildknaap het onrecht bestreed. “Ik herinner me dat ik gebiologeerd naar het zwart-witscherm zat te staren. Die riddertoestanden en de immer hulpvaardige Roger Moore

boeiden me.” De ridder werd later Simon Templar in de 118 afleveringen van *The Saint* en toen werd het Jan menens. Hij begon alles te verzamelen wat van dichtbij of van ver met Roger Moore te maken had en tekende stevast het Saintfiguurtje in zijn schoolschriften. Daarna volgde Jan ook de serie *The Persuaders* met Roger Moore en Tony Curtis met meer dan gewone aandacht, maar het hoogtepunt moest nog komen. Tot 1985 zou zijn idool in zeven Bondfilms verschijnen. “Zijn beste

Bondfilm kiezen vind ik moeilijk, maar *A view to a kill* en *The spy who loved me* dragen toch mijn voorkeur weg. Moore is trouwens de geknpte acteur voor de rol als geheim agent: de Britse gentleman die van wanten weet.” Zijn adoratie deed hem al naar Engeland reizen waar medespelers van de beroemde acteur jaarlijks een reünie houden. Toen Jan er was, was de hoofdrolspeler helaas afwezig. “Maar in Antwerpen zag ik hem wel toen hij een van zijn Bondfilms kwam promoten. En in 2002 kon ik hem eindelijk de hand drukken na een opname van *De Laatste Show*. Een paar jaar later won mijn dochter Vanessa een meet & greet met hem op de voorstelling van zijn biografie in Amsterdam: *Voor Altijd James Bond*. Toen heb ik de kans gehad om met hem te praten. Ik vertelde hem over onze ontmoeting in Brussel en toonde hem de foto. En volgens mij herinnerde hij het zich nog!”

De muren zijn blauw, de gordijnen zwart

Het leven van **Nancy Meersman** (42), verificateur bij Jongerenwelzijn, kleurt volledig blauw-zwart, want ze supportert al meer dan dertig jaar voor Club Brugge. "Toen ik zes was, ging ik vaak met mijn grootvader naar *den Antwerp* kijken. Maar toen hij mij in 1978 meenam naar de Europacupfinale tussen Club Brugge en Liverpool in het Londense Wembleystadion was ik compleet verkocht voor Club Brugge. Tot mijn zestien jaar verzamelde ik alle krantenknipsels en foto's over de ploeg en hing mijn kamer vol met posters en jaals. Ik mocht toen ook met een brommer rijden, dus reed ik elke thuiswedstrijd van Stekene naar Brugge en terug, zo'n tien uur door weer en wind. Op mijn 18de kreeg ik mijn eerste auto zodat ik ook alle uitwedstrijden kon volgen. En nu offer ik nog regelmatig vakantiedagen op om Europese wedstrijden te kunnen volgen. Een van de hoogtepunten was mijn trip naar Partizan Belgrado met de mobilhome." Haar liefde voor Club Brugge is onvoorwaardelijk. "Mijn man supporteerde vroeger voor Lierse en als onze ploegen tegen elkaar speelden, mocht hij onder geen beding met mij meereizen. Hij heeft gelukkig al gauw ingezien dat Brugge de betere ploeg is. Ook nu nog moeten vrienden het niet in hun hoofd halen om met iets paars bij mij binnen te komen. Die Anderlechtkleur is totaal verboden in mijn huis." De kroon op haar werk is haar eigen supportersclub. "Momenteel tellen we 96 leden en ik zorg voor het vervoer, de kaarten, ga naar de vergaderingen met de federatie enzovoort." In al die jaren heeft ze nog nooit een speler aangesproken. "Ik heb zoveel respect voor die kerels dat ik in hun nabijheid dichtklap." Haar huis is ondertussen een schrijn voor de ploeg. "De muren zijn blauw, de gordijnen zwart. In elke kamer is er wel iets wat naar Club Brugge verwijst."

Bij onze eerste ontmoeting was ik sprakeloos

"Ze heeft 40 gouden en platina platen en toekent niemand in België de 26-jarige Helene Fischer", betreft **Dirk Vanhuyse** (45), centraal rekenplichtige van de uitgaven bij het Departement Financiën en Begroting. "Hier in België bestaat nochtans geen equivalent voor deze polyvalente *Künstlerin*." Zijn liefde voor het schlagergenre werd hem niet met de paplepel ingegeven. "Mijn vader luisterde vooral naar klassieke muziek, en zelf volgde ik aanvankelijk notenleer en leerde drie jaar orgel. Maar in de jaren 80 zag ik voor het eerst een schlagerfestival met Dennie Christian en begon ik de muziek te kopen. Toen ik in 2006 via Duitse internetfora Helene Fischer leerde kennen, ben ik naar liveconcerten beginnen te gaan. Wat een kippenvelerfaring! Zij is zoveel meer dan een doorsneeschlagerzangeres. Ze brengt een uitgeknipte show met doorgedreven choreografie en begeleiding door een orkest en band." Dirk heeft er lange autoriteiten naar Duitsland voor over om haar aan het werk te zien. "Dit jaar wil ik vier concerten van haar meepikken in Duitsland. Meestal blijf ik na de shows voor de signeersessie en zo kan ik altijd unieke exemplaren van haar cd's en dvd's bemachtigen. De eerste keer had ik wel 100 keer gerepeteerd wat ik tegen haar zou zeggen, maar toen ze voor me stond, was ik zo goed als sprakeloos." Om haar toch wat bekendheid te geven in Vlaanderen heeft Dirk zijn auto volgeplakt met stickers en reclame voor haar volgende *Konzerttournee*.

Ik keek toe hoe het publiek de kleren van zijn lijf scheurde

Geen schlagers voor **Emilie Verwimp** (29), consulent ruimtelijke ordening bij Ruimte en Erfgoed. Geef haar maar de alternatieve rock van *Placebo*, het gezelschap rond de androgyn frontman Brian Molko. De groep begon

in 1994, maar bij Emilie sloeg de vonk pas over in 2002. "Ik was heel zot van de singel *The Bitter End*, die toen veel werd gedraaid op Studio Brussel, en ik heb meteen hun cd gekocht. In 2006 ging ik voor het eerst naar een optreden, in het Sportpaleis in Antwerpen. Wat een ongelooflijke ervaring. We stonden kort bij het podium en Brian sprong op een gegeven moment in het publiek dat hem de kleren van het lijf scheurde. Ik stond erbij en keek ernaar..." Emilie zag haar idolen al een keer of vier in België, maar ook één keer in de Brixton Academy in Londen. "Daar wilde ik per se bij zijn, omdat er toen een speciale release van hun cd werd voorgesteld en omdat ik naar de afterparty kon, waar ik de bandleden zou ontmoeten. Spijtig genoeg moest Brian daar wegens ziekte verstek laten gaan, maar twee andere bandleden hebben mijn cd wel gesigneerd." Haar man is geen fan van de groep. "Gelukkig houdt hij mij in toom, want anders zou er thuis niets anders dan *Placebo* door de boxen schallen. Op mijn i-pod is een derde van de muziek van *Placebo* en daarnaast heb ik een harde schijf die volstaat met muziek, foto's en knipsels. Ik heb ook regelmatig contact met andere fans via een Placeboforum, zodat ik af en toe kan afspreken met gelijkgestemden." Momenteel heeft ze nog één droom. "Ik wil absoluut een akoestisch concert van de groep meemaken, liefst in heel beperkte kring. Als ze dan *Because I want you* spelen, ben ik volmaakt gelukkig."

OPROEP

Voor de volgende aflevering is 13 op zoek naar liefhebbers van alternatieve manieren van reizen. Gaat u liefst naar streken waar weinig of geen toeristen komen en boet u zonder morren in op comfort en luxe? Klinkt kamperen in de woestijn of fietsen in Tasmanië u als muziek in de oren? Laat het ons weten via 13@vlaanderen.be.

Nog altijd tevreden, nog altijd

"De algemene tevredenheid van het personeel is in 2010 even hoog als de vorige jaren", staat in het verslag van het Departement Bestuurszaken (DBZ) over haar personeelspeiling 2010. Daaraan namen in twee rondes 12.850 collega's en 299 managers uit 56 verschillende entiteiten deel. De algemene tevredenheid mag dan gelijk blijven, de problemen en irritaties die tot ontevredenheid leiden, ook.

FRANK WILLEMSE

Onveranderd tevreden

"Door de jaren heen zijn er geen noemenswaardige verschuivingen", zegt DBZ over de algemene tevredenheid van het personeel. Zowel in 2010 als in 2008 noemde 86 procent zich tevreden. In 2006 was dat een procentje minder. Er is zoals altijd zeven procent die het aan een mening ontbreekt en acht procent die zich ontevreden noemt. Het aantal 'zeer tevreden' is in de loop van de verschillende personeelspeilingen wel lichtjes gezakt van 55 naar 52 procent.

Meest tevreden collega's

'Contractueel, 55-plusser en niveau D' blijkt volgens de personeelspeiling de ideale combinatie om tot de meest tevreden collega's te behoren. "Hoe lager het niveau, hoe groter de tevredenheid", klinkt het. Het zijn niet zozeer de verschillen tussen de algemene tevredenheidsscores die opvallend - niveau A: 84 % tevreden, niveau D: 89 % - maar wel de 'zeer tevreden'-resultaten: 47 procent voor niveau A en 66 procent voor niveau D. 'Aangezien oudere werknemers proportioneel vaker tot niveau D behoren, zien we hetzelfde effect bij de factor leeftijd: oudere werknemers zijn vaker tevreden dan jongere.' Het verschil tussen werktevre-

denheid bij contractuelen en statutairen is minder groot, maar het is er wel. 88 procent versus 84 procent. Algemene omgekeerde conclusie: jonge, statutaire collega's van niveau A zijn het minst tevreden.

Tevreden over?

Over ons werk - het meest doorslaggevend in het algemene welbevinden - blijkt 94 procent tevreden of zeer tevreden. 82 procent zou dan ook vrienden en familie de Vlaamse overheid als werkgever aanraden. Van de zeer tevreden zelfs 97 procent. "Ook de kwaliteit van leidinggeven, het arbeidsklimaat dat daarmee samenhangt, en de beleving van de waarden worden als eerder positief geëvalueerd", stelt DBZ vast.

De meeste collega's vinden dat de Vlaamse overheid in overeenstemming met haar waarden handelt: 84 procent meent dat ze klantgericht werkt en 83 procent dat ze kwaliteitsvol werkt. Ook de samenwerking is volgens 73 procent goed, net als het zoeken naar beter en efficiënter werken (71 %) en het zich houden aan afspraken en regels (70 %). Opmerkelijke vaststelling: "Intern gerichte waarden (*samenwerken, regels correct naleven en 'beter werken', red.*) blijken relatief meer impact te hebben op de algemene tevredenheid in vergelijking met de waarden die eerder extern gericht zijn (*klantgericht, kwaliteitsvol werk, red.*)", zegt DBZ. Simpel gesteld: het stemt ons

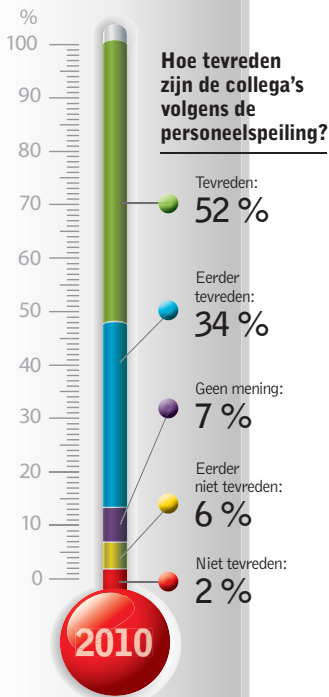
meer tevreden dat we het goed hebben kunnen regelen dan dat het goed geregeld is voor de klant/burger.

Ontevreden over?

Het minst tevreden zijn we over onze loopbaanmogelijkheden: slechts 58 procent is daarover te spreken. 43 procent laat zich positief uit over de mogelijkheden om van functie te veranderen, 37 procent vindt dat ze voldoende kansen op promotie krijgen, en 49 procent vindt dat interne selecties eerlijk verlopen. Dat blijkt allemaal al jaren uit de personeelspeilingen, net zoals blijkt dat het Vlaamse overheidspersoneel daar niet zo erg om maakt. "Deze factor heeft in relatie tot de andere factoren inderdaad een lagere impact, maar nog steeds een belangrijke, op de algemene tevredenheid", zegt DBZ.

Het personeel is ook onveranderd matig tevreden over de wedde. Maar 58 procent vindt dat ze loon naar werken krijgen. De tevredenheid over de leiding mag dan groot zijn, toch geven veel collega's in de peiling aan dat ze graag meer begeleiding (18 %) en waardering (17 %) zouden willen krijgen. "Het belang van de leidinggevende kan in deze context moeilijk onderschat worden. Elke maatregel of actie staat of valt met de manier waarop de directe leidinggevende die samen met het personeel invult, uitvoert of opvolgt", stelt DBZ. Kortom: een goede baas krijgt zijn mensen mee. Een slechte niet.

dezelfde problemen

En het management ...?

"De tevredenheid van het management blijft stabiel", concludeert het Departement Bestuurszaken (DBZ) uit de resultaten van de personeelspeiling.

In 2010 noemde maar liefst 93 procent zich tevreden. Een vergelijkbaar aantal als de vorige jaren. 97 procent zegt zijn werk graag te doen, 93 procent is tevreden met zijn functie. "De uitdagende doelstellingen (93 %), een rechtvaardige evaluatie (88 %) en waardering voor hun werk (82 %) worden door de managers positief onthaald", noteert DBZ. De meeste managers (90 %) zijn ook tevreden over het integriteitsgehalte van hun diensten. En in tegenstelling tot het personeel vinden ze wel dat de interne selecties eerlijk verlopen (82 %).

Minder tevreden zijn de managers over inspraak in veranderingen en de combinatie van werk en privéleven. Over hun loon is het oordeel - klassiek intussen - dubbel. "Binnen de context van de Vlaamse overheid worden ze billijk vergoed. In vergelijking met de buitenwereld vinden ze het te weinig", klinkt het. Ook vindt de meerderheid - zoals al vaker is gebleken - dat het algemene personeelsbeleid te weinig mogelijkheden biedt. "Er moet meer aandacht komen voor het kader en de middelen om geschikte medewerkers aan te trekken, te motiveren en te behouden", raadt DBZ aan. Dat neemt niet weg dat 59 procent van het management de toekomst positief tegemoet ziet en de Vlaamse overheid beter ziet functioneren. 41 procent niet dus (23 procent heeft geen mening en 18 procent gaat daar eerder niet tot niet mee akkoord).

“Samen beslissen is veel

makkelijker”

Gilbert Kolacny (64)

- ✓ Administrateur-generaal van het agentschap Ruimte en Erfgoed
- ✓ Het agentschap Ruimte en Erfgoed (399 personeelsleden) staat in voor de uitvoering van het 'lokale ruimtelijke ordening en onroerend erfgoed'-beleid. Het werkt daarvoor nauw samen met de gemeenten
- ✓ Industrieel ingenieur
- ✓ Geboren in: Leuven
- ✓ Werkt in: Brussel
- ✓ Woont in: Aarschot
- ✓ Ambtenaar sinds 1971
- ✓ Getrouwd met Marlies Mädel, twee dochters (Annelies (38) en Dagmar (34)) en drie kleinkinderen (Flor, Miel en Aki)
- ✓ Zegt over zichzelf: "Elk probleem is een opportuniteit. Als je het leven en je werk op die manier bekijkt, kan je veel meer aan"

Elke Verheyden (33)

- ✓ Stedenbouwkundig inspecteur bij Inspectie Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed (RWO) Limburg (16 personeelsleden)
- ✓ Het agentschap Inspectie RWO (125 personeelsleden) ziet toe op de naleving van de reglementering inzake ruimtelijke ordening, monumenten en landschappen, woonkwaliteitsnormen ..., zowel preventief als correctief bij inbreuken
- ✓ Licentiaat in de Rechten (VUB)
- ✓ Geboren in: Diest
- ✓ Werkt in: Hasselt
- ✓ Woont in: Diest
- ✓ Ambtenaar sinds 2004
- ✓ Woont samen met Peter
- ✓ Zegt over zichzelf: "Ik ben extravert. Soms te"

"We zoeken hier altijd samen naar oplossingen en beslissen samen. Iedereen wordt zo mede-eigenaar van de oplossing en het wordt veel gemakkelijker om de beslissing uit te voeren", zegt Gilbert Kolacny, administrateur-generaal over de 'zelfsturende' werking van zijn agentschap Ruimte en Erfgoed. Aan de vooravond van zijn pensioen kijkt de eigenzinnige leidend ambtenaar terug op 40 jaar overheidsdienst. Hij doet dat samen met zijn 31 jaar jongere *beste vriend, beste collega* Elke Verheyden, een paar jaar geleden door hem aangenomen als jurist, doorgegroeid tot stedenbouwkundig inspecteur en even nuchter als haar voormalige baas: **"It's only a job, maar ik wil mijn job wel goed doen en zinvol maken."**

FRANK WILLEMSE & LEEN DE DYCKER

Nu zijn het zijn neefjes Stijn en Steven en hun meisjeskoor Scala die de naam Kolacny nationaal en internationaal met muziek hebben verbonden. Als hun nonkel Gilbert een kleine vijftig jaar geleden niet de bibber zou hebben gekregen van zijn pianoleraar, had hij het kunnen zijn. "Ik had conservatorium gedaan in Leuven en moest kiezen: voortdoen in Brussel of naar de universiteit. We waren een muzikale familie en mijn vader zag een pianist in mij. Maar ik had een heel lastige leraar en ging bibberend naar zijn lessen. Dus koos ik voor de universiteit. Mijn vader was er het hart van in", zegt de 'Kolacny' (vader van *Weense afkomst, moeder Vlaams, red.*) van wie de naam na 40 jaar ambtenarij verbonden is aan 'snelwegbouw met een hart voor monumenten en landschappen'.

Herinneren jullie je de dag nog dat jullie beslisten om ambtenaar te worden?

GILBERT: "Toen ik afstudeerde, was ik van plan de wijde wereld in te trekken, maar ik kwam een vrouw tegen - met wie ik ook ben getrouwd - die me van dat idee heeft afgebracht. Dus moest ik wel iets zoeken in België. Moelijk was dat niet, want ik was burgerlijk bouwkundig conducteur (*het equivalent van*

industrieel ingenieur, red.) en het waren de gouden jaren van de snelwegen. Er was een grote behoefte aan technici om bruggen en wegen aan te leggen, fietspaden te trekken, verkeersknooppunten te plaatsen ... Ik hield van plannen omzetten in bouwwerken en dat deed de overheid toen volop. Het was de geur van asfalt, van beton en van wegmarkeringen ... die me overtuigde om ambtenaar te worden."

ELKE: "Ik zocht vooral werk in de buurt van Diest en een van mijn sollicitaties was bij Inspectie RWO Limburg. De dienst Inspectie was daar onderbeïnvloed en dossiers 'herstelvoorstellen' die moesten worden klaargemaakt voor Justitie, bleven liggen. Ik ben aangenomen en begonnen, het beviel me en ik ben gebleven."

GILBERT: "Toen Elke startte, hadden we bij RWO veel mensen die met ruimtelijke ordening bezig waren, maar we hadden nood aan een doorgedreven juridische expertise die we onvoldoende in huis hadden. Het is een boutade, maar als ingenieur lees je vooral wat er op de regels staat. Als jurist vooral wat er tussen staat. En net dat laatste is een steeds belangrijker aspect van ruimtelijke ordening geworden. Als bedrijven niet tevreden zijn met een geweigerde vergunning, dan zetten ze een batterij juristen in gang. Daar zet je dan beter een andere jurist tegenover."

Gilbert Kolacny: "We krijgen soms verwijten naar ons hoofd geslingerd, maar daarbij wordt vergeten dat ambtenaren de regelgeving uitvoeren. Wij maken ze niet, wij volgen ze"

UNIZO-voorzitter Karel Van Eetvelt noemde de collega's van RWO onlangs trage en engdenkende ambtenaren die ondernemers het leven zuur maken. Vooral de erfgoedconsulenten moesten het ontgelden: 'talibanambtenaren' noemde hij ze omdat ze zo streng in de leer zijn. Hoe zijn die uitspraken hier onthaald?

GILBERT: "Dat heeft serieus impact gehad en we hebben dat intern moeten zalven. Onze mensen waren boos, maar vooral diep gekwetst. Terecht, want het is een ongehoorde uitspraak. Onze erfgoedconsulenten staan dagelijks op de bres om eigenaars te begeleiden bij het beheer van hun beschermde gebouw, zowel administratief als technisch. Alles samen goed voor een jaarlijks bedrag van 75 miljoen euro. Karel Van Eetvelt had het trouwens over een bouwvergunning die zeven jaar op zich zou hebben laten wachten. We hebben dat nagekeken en het bleek om een dossier te gaan waar de bodem eerst gesaneerd moest worden. Een milieukwestie die nu eenmaal jaren werk vraagt en die niks met ruimtelijke ordening en erfgoed te maken had."

ELKE: "In dat soort gevallen is het altijd genuanceerder dan hoe het in de pers komt. Mensen stappen met hun verhaal over hoe 'onrechtvaardig' we hen behandelen naar de pers en die publiceren dat. Journalisten bellen wel om een reactie, maar van onze kant van het verhaal zie je weinig terug in hun reportages."

Wat is 'onze kant van het verhaal'?

ELKE: "Als je optreedt tegen overtredingen, is de teneur vaak: 'Waarom kom je de mensen lastigvallen?'. Ik probeer dan altijd uit te leggen dat tegenover de overtreder er ook klagers staan die zich wel aan de regels houden en zich ergeren aan de overtreding."

GILBERT: "We krijgen soms verwijten naar ons hoofd geslingerd, maar daarbij wordt vergeten dat ambtenaren de regelgeving uitvoeren. Wij maken ze niet, wij volgen ze."

"Als ingenieur lees je vooral wat er op de regels staat. Als jurist vooral wat er tussen staat"

GILBERT KOLACNY

Liggen jullie wakker van die verwijten?

ELKE: "Onze beslissingen worden niet altijd op gejuich onthaald. Zeker niet als het gaat over vorderingen tot afbraak. Er wordt wel eens gescholden aan de telefoon en ik neem het soms mee naar huis. Maar thuis kan ik gelukkig stoom aflaten. Dat moet ook, want als je je de verwijten persoonlijk aantrekt, kan je deze job niet doen."

Proberen mensen wel eens iets geregeld te krijgen?

GILBERT: "Dat is iets van vroeger, toen ruimtelijke ordening nog een speeltuin was voor burger en politiek."
ELKE: "Ik heb het nog nooit meegemaakt en het zou in elk geval geen optie zijn."

Moeten jullie hard werken?

ELKE: "Ja, tijdens de werkuren. Maar daarbuiten niet. Je doet je werk goed en je gaat op tijd naar huis. Zo zie ik het. Dat is het grote verschil met vrienden in advocatenbureaus. Die werken 's avonds vaak laat. Dat wil ik niet, al was het maar omdat mijn vriend in het weekend werkt en de rest van de week gewoon thuis is. Daarom begin ik 's morgens vroeg om halfacht en probeer ik rond vier uur te vertrekken. Ik ben blij dat je er als ambtenaar niet op wordt aangekeken als je om vier uur naar huis gaat. Op een andere werkplek verwacht men vaak dat je niet voor zeven uur vertrekt."

GILBERT: "Ik mag zeggen dat ik hard werk. Dat is altijd zo geweest. Tegenwoordig begin ik om kwart voor zeven, aan de ontbijt tafel, mijn eerste mails te lezen. Ik probeer rond acht uur in Brussel te zijn en vergader zo wat de hele dag. Het kan tien uur zijn als ik mijn laatste mails afgehandeld heb. Vaak eet ik zelfs mijn boterhammen op terwijl ik mijn signataires doorneem."

Als u altijd zo hard hebt gewerkt, hoe regelde u dat dan met uw gezin?

GILBERT: "Een loopbaan maak je nooit alleen. Mijn vrouw en ik hebben daar afspraken over gemaakt. Zij is half-tijds gaan werken na de geboorte van onze twee dochters en heeft de kinderen grootgebracht. En ik ben vaak een afwezige vader geweest. Daar heb ik achteraf wel spijt van, maar nu er kleinkinderen zijn, probeer ik het te compenseren."

Elke Verheyden: "Ik ben blij dat je er als ambtenaar niet op wordt aangekeken als je om vier uur naar huis vertrekt"

Heeft geld ooit een rol gespeeld om wel of niet bij de overheid te blijven?

GILBERT: "Ik heb me nooit met geld beziggehouden. Daar hebben we thuis goede afspraken over gemaakt. Mijn vrouw - die jaren bij een bank heeft gewerkt - is het best geplaatst om de financiën te beheren. Ik weet dat ik een topsalaris heb en me geen zorgen moet maken over mijn pensioen."

ELKE: "Ik heb 1900 euro plus maaltijdcheques en een jaarlijkse premie als stedenbouwkundig inspecteur. Daar ben ik tevreden mee. Ik heb wel vrienden die veel meer verdienen, maar van hen wordt dan ook vaak meer verwacht."

Hebt u al een zicht op wat u nog bij de Vlaamse overheid zou kunnen doen?

ELKE: "Ik heb er nog niet bij stilgestaan. De meeste dingen overkomen me. Het leven loopt zelden zoals je het plant. Dus daarvoor zou je het plannen."

Geen ambities om hoger op te raken? De Vlaamse overheid zoekt bijvoorbeeld afdelingshoofden.

ELKE: "Nee, dank u. Ik probeer mijn eigen job goed en zinvol te doen en mijn inhoudelijke eindverantwoordelijkheid zo goed mogelijk op te nemen. Maar anderen daarbij aansturen en me bezighouden met personeelszaken zie ik niet zitten."

GILBERT: "Ik zie dat ook bij onze mensen hier. Ze zijn gepassioneerd door hun job, maar vooral inhoudelijk. Het organisatorische interesseert hen veel minder. Ze slagen daarom ook vaak

niet voor de assessments omdat ze te weinig managementkwaliteiten hebben. We gaan hen intern opleiden en hen de kans geven om zich daarin te verbeteren. En als we nieuwe mensen aanwerven, gaan we buiten de inhoudelijke kennis ook meer op zoek naar profielen met meer managementvaardigheden."

Hoe hebt u zich zelf omgevormd van snelwegbouwer tot manager?

GILBERT: "Met vallen en opstaan. En met de hulp van anderen. Van nature blijf ik het type 'participatieve leider' te zijn: als er een probleem is, beleg dan een vergadering en ga de tafel rond. Het is essentieel dat iedereen zijn mening wordt gevraagd. Anders

"Als je je de verwijten persoonlijk aantrekt, kan je deze job niet doen"

ELKE VERHEYDEN

hoef je geen vergadering te beleggen. Dan kan je het evengoed alleen oplossen. Daarom heb ik een managementteam van acht mensen en beslissen we alles samen. Officieel beslis ik, maar in de praktijk doen we het gemeenschappelijk. Zo wordt iedereen mede-eigenaar van de oplossing en wordt het zo veel gemakkelijker om de beslissing uit te voeren."

U bent de man die in 2007 zelfsturende teams introduceerde in uw organisatie. Waarom ook alweer?

GILBERT: "In 2007 kwamen we heel negatief naar buiten in de pers en moes-

ten we ons tot in het parlement gaan verdedigen. Er liep ook een gerechtelijk onderzoek en de integriteit van onze diensten werd in vraag gesteld. We hebben toen gekozen voor een organisatie met transparante, zelfsturende teams, waarbij het individu niet langer verantwoordelijk is, maar wel de hele groep."

Werk dat beter?

GILBERT: "Je kunt dat niet meten. Wat we wel ervaren, is dat de cultuur verbeterd en dat mensen in groep problemen regelen en oplossen. De collegiale sfeer verbeterd en er ontstaat een natuurlijke vorm van sociale controle die de integriteit versterkt."

U bent aan uw laatste weken bezig. Weet u al wat u gaat doen als u met pensioen bent?

GILBERT: "Ik ben weer aan het tennis-sen geslagen en heb mijn *change-management*-netwerk. Ik ga daarin - op mijn eigen tempo - kennis delen en actief blijven. En ik ga reizen en pianospelen. Thuis staat er nog altijd een vleugel. Ik kan mijn noten en partituren nog lezen. Maar de snelheid in mijn vingers, die ben ik kwijt. Daar moet ik opnieuw op oefenen."

Wat ons weer bij muziek brengt. Uw neefjes Kolacny komen optreden op uw pensioenfeest, hoorden wij.

GILBERT: "Ik heb dat ook gehoord, ja."
ELKE: "Super."

Veel plezier.

Slimme wand voor minder slib

Deze bijzondere constructie staat sinds kort in de Schelde in de buurt van het Deurganckdok in Antwerpen. Het is de *Current Deflecting Wall*, een C-vormige metalen geleidingswand, die de afzetting van slib in het dok met 10 tot 20 procent vermindert.

Het Deurganckdok wisselt water uit met de Schelde. In het Scheldewater zitten veel zwevende slibdeeltjes die door die uitwisseling in het Deurganckdok terecht komen. De *Current Deflecting Wall* zorgt bij vloed, samen met een verhoging van de rivierbodem, voor een verandering in het stroompatroon. De onderste waterlaag waarin meer slib zit, wordt door de verhoogde rivierbodem van het dok weggeleid, terwijl de wand de bovenste waterlaag in de richting van het dok stuurt. Zo helpt deze slimme wand - die werd geïnstalleerd door de collega's van de afdeling Maritieme Toegang van het Departement Mobiliteit en Openbare Werken - de baggerkosten binnen de perken te houden.

FOTO: Eric Van Londersele

Grote veranderingen

Hoe pakken we ons werk beter aan? Welke taken moeten we nog doen? Welke niet? Dat zijn de vragen die het onderdeel Slagkrachtige Overheid van het Vlaanderen in Actie-plan (ViA) de departementen en agentschappen momenteel doet stellen. Wij deden de rondgang bij verschillende entiteiten en vroegen of ze intussen al antwoorden hebben gevonden. De ene blijkt daar al wat verder mee gevorderd te zijn dan de andere en het gaat alle kanten uit: van het schrappen van dubbele taken tot het samenvoegen van diensten. Een overzicht van de grote veranderingen die aan de gang zijn.

VEERLE VAN DEN BROECK

De collega's van het VIOE coördineerden in 2010 de opgravingen op de site van het Arresthuis in Mechelen. Ook hun eigen entiteit ondergaat momenteel grote werkzaamheden.

aan de gang

AFM

"Meer specialiseren en risico's beperken"

Het Agentschap voor Facilitair Management dat instaat voor bijvoorbeeld gebouwen, catering en onderhoud, heeft zijn herstructurering al achter de rug. "Bij de operatie Beter Bestuurlijk Beleid (de reorganisatie van 2006, red.) werden er drie afdelingen samengevoegd, zonder te kijken wat dat in de praktijk gaf", zegt communicatieverantwoordelijke Ben Nauwelaers. "We merkten dat gelijkaardige taken verspreid zaten. Zo hielden collega's van verschillende teams zich bezig met boekhoudkundige taken of aanbestedingen. Dat vonden we niet efficiënt. Ook zaten we met een aantal verschillende 'bedrijfsculturen'. Door de teams anders in te delen hopen we dat er één AFM-bedrijfscultuur komt."

AFM besloot de taken meer te scheiden en in te zetten op specialisten. "Vroeger moest een projectleider alles kunnen: aanbesteden, op technisch vlak op de hoogte zijn ... Sommige collega's vinden de nieuwe manier van werken jammer, want ze hielden van die

afwisseling. Maar er zijn heel wat voordelen: we besparen op vorming en ook voor onze integriteit biedt de nieuwe structuur houvast. AFM heeft een hoog risicoprofiel op dat vlak. Nu hebben we ervoor gezorgd dat wie een opdracht gunt nooit rechtstreeks betrokken is bij de uitvoering, wat het risico op beïnvloeding bij een aanbestedingsprocedure verkleint."

Ook nieuw is dat er maar één aanspreekpunt per gebouw meer is. "Vroeger moesten onze klanten bij verschillende mensen aankloppen als ze problemen of vragen hadden, bijvoorbeeld om een vergaderlokaal te reserveren of catering te bestellen. Die onduidelijkheid hebben we weggevoerd", zegt Nauwelaers.

"We zaten met een aantal verschillende bedrijfsculturen"

BEN NAUWELAERS

Onroerend erfgoed

"Samensmelten voor de burger"

Onroerend erfgoed, zoals monumenten, landschappen, archeologie en varend erfgoed, zit nu verspreid over het beleidsdomein Ruimtelijke Ordening, Wonen en Onroerend Erfgoed. Dat zorgt vaak voor verwarring bij burgers, steden en gemeenten. Mensen weten niet voor welk aspect van onroerend erfgoed ze terecht kunnen bij welke dienst van de Vlaamse overheid. Tegen ten laatste januari 2012 moeten alle taken op dat vlak daarom zo veel

mogelijk in één structuur ondergebracht worden. "Onroerend erfgoed moet één gezicht krijgen en dus smelten het Vlaams Instituut voor het Onroerend Erfgoed (VIOE) en het erfgoeddeel van het agentschap Ruimte en Erfgoed samen", zegt Sonja Vanblaere, administrateur-generaal VIOE. Hoe de nieuwe structuur er zal uitzien, was bij het ter perse gaan van deze 13 nog niet duidelijk.

DAR

"Taken afbouwen en nieuwe opnemen"

"We willen een expertisecentrum worden"

MARTIN RUEBENS

Het Departement Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid (DAR) is met een grote denkoefening bezig over wat het departement in de toekomst nog gaat doen. "Daar zijn twee redenen voor," zegt secretaris-generaal Martin Ruebens.

"Besparingen dwingen ons te kijken welke taken we nog kunnen doen. Om ons budget in evenwicht te krijgen, moeten we keuzes maken. We hebben ons ook geëngageerd om een aantal nieuwe taken uit te bouwen waarvoor we nu te weinig aandacht hebben. Als we taken laten vallen, komt daar weer ruimte voor."

DAR ondersteunt het beleid en de operationele werking van de Vlaamse Regering en de minister-president als

regeringsleider, en twee andere ministers voor specifieke beleidsthema's. "Dat moet onze voornaamste focus worden", zegt Ruebens. "Daarnaast willen we een expertisecentrum voor organisatiebrede beleidsthema's worden en een voortrekker zijn in beter bestuur. Hoe we dat concreet gaan invullen en welke gevolgen dat eventueel heeft voor onze mensen, werken we op dit moment nog uit. Zo willen we onze adviesverlening en operationele dienstverlening, zoals ondersteuning bij evenementen, vertalingen of communicatiecampagnes aan de andere beleidsdomeinen afbouwen. En we willen beter intern samenwerken."

MOD's inkrimpen

Managementondersteunende functies zorgen ervoor dat de organisatie zelf vlotjes loopt. Het gaat om collega's van de personeelsadministratie, de logistiek, de boekhouding of mensen die juridisch advies geven. Omdat ze echter met te veel zijn en te weinig bij elkaar zitten, moet er herschikt worden. "In 2007 is er een onderzoek verricht waaruit is gebleken dat in de hele Vlaamse overheid 15,2 procent van alle personeelsleden in een managementondersteunende functie zit", zegt Barbara Van den Haute, afdelingshoofd a.i. Managementondersteunende Diensten (MOD) Bestuurszaken. "Momenteel loopt er een onderzoek naar hoe de situatie nu is. De resultaten daarvan worden in mei bekendgemaakt." De topambtenaren willen het aantal managementondersteunende functies sowieso naar beneden krijgen tot 10 procent van het totale personeelsbestand, inclusief wat uitbestede wordt.

Schaalvergroting

Het idee om MOD's op grotere schaal te laten samenwerken, staat in de praktijk echter nog niet heel ver. Alleen de smelteling van de MOD's van Toerisme Vlaanderen en DAR-IV zijn concreet als plan. De MOD van Toerisme Vlaanderen verhuist naar de MOD DAR-IV, die instaat voor de meeste entiteiten van de beleidsdomeinen Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid (DAR) en internationaal Vlaanderen (iV). De MOD DAR-IV verdubbelt daardoor ongeveer qua personeel. "Zo'n schaalvergroting levert over het algemeen heel wat voordelen op", legt Van den Haute uit. "Mensen kunnen zich meer specialiseren in bijvoorbeeld boekhouding of arbeidsrecht. Door het feit dat

"Onze MOD's moeten doen alsof ze in een concurrentiële positie zitten"

BARBARA VAN DEN HAUTE

mensen vooral bezig zijn met één bepaald onderwerp, verloopt het werk vlotter omdat ze er beter in thuis zijn."

Meer kwaliteit

Intussen moet ook de kwaliteit van de ondersteunende diensten naar omhoog. "We willen naar een dienstencentrum evolueren waar de klant centraal staat", zegt Van den Haute van Bestuurszaken. "Momenteel zijn er te veel ergernissen over hoe de MOD's werken. Via vaste criteria waaraan de dienstverlening moet voldoen, willen we dat opvangen. Het moet lijken alsof onze MOD's in een concurrentiële positie zitten. Als een MOD niet aan de vraag van een klant voldoet, moet er bijvoorbeeld compensatie komen. We maken ook werk van scorekaarten zodat we de kwaliteit van onze MOD's kunnen vergelijken. Ook andere dienstverleners, zoals AFM, Centrale Accounting en het Agentschap voor Overheidspersoneel, moeten op termijn naar een dienstencentrum evolueren. We laten daarnaast onderzoeken of alle MOD's kunnen gebruikmaken van het personeelssysteem Viimpers (dat instaat voor een *correcte loonuitbetaling*, red.) en het boekhoudstelsel OraFin. Een systeem waar je cijfers voor alle entiteiten uit kunt halen, zou tijdswinst opleveren voor collega's die moeten rapporteren over bijvoorbeeld het aantal personeelsleden, ziektecijfers en het aantal fietsvergoedingen. Het zorgt er ook voor dat de stap naar samenwerking tussen personeels- en boekhoudadministraties gemakkelijker wordt."

Toerisme Vlaanderen

"Alles herdenken"

Bij Toerisme Vlaanderen staat een grondige reorganisatie in de steigers. "We zijn niet langer de enige sterke speler op het gebied van toerisme", legt stafmedewerker Lea Winkler uit. "De toeristische sector verwacht nu andere dingen van ons dan vroeger. Ook het toerisme is veranderd, bijvoorbeeld sinds de komst van sociale media en het internet. Om die redenen moeten we onze werking aanpassen. En dus zijn we gaan nadenken over wat onze kerntaken in de toekomst moeten zijn, wat we meer moeten doen en wat we beter aan andere spelers overlaten. We willen een toeristisch kennis- en innovatiecentrum worden, een kennisgedreven marketingorganisatie en een klantgerichte dienstverlener voor de toeristische sector. Welke gevolgen die nieuwe kerntaken hebben voor onze teams, is nog niet helemaal uitgewerkt. Daar zijn we volop mee bezig, met de gewaardeerde hulp van enkele AgO-collega's trouwens." Tot nu nam Toerisme Vlaanderen ook de uitvoering van de wetgeving rond toerisme voor zijn rekening, zoals het verlenen van vergunningen aan en de inspectie van logiesaanbieders en

"De markt verwacht andere dingen van ons"

LEA WINKLER

reisbureaus. Die taken verhuizen naar het Departement international Vlaanderen (iV). "Wij hebben nu twee petjes op", zegt Winkler. "Enerzijds staan we aan de kant van de ondernemer en geven we advies over wat die kan doen om zijn product beter te maken. Anderzijds moeten we een neutrale, afstandelijke en strenge rol opnemen omdat we vergunningen uitreiken en intrekken. Dat zorgt voor de nodige verwarring extern en een gebrek aan samenhang intern. Daarom neemt het departement, dat de wetgeving rond toerisme voorbereidt, de vergunningen en inspecties over. Dat lijkt in te gaan tegen de principes van BBB, waarbij de beleidsvoorbereiding bij de departementen zit en de uitvoering bij de agentschappen. Maar door die ingreep zal er voortaan nog maar één instantie zijn die de toeristische wetgeving interpreteert, waardoor we meer duidelijkheid en rechtszekerheid creëren voor de ondernemingen. BBB blijft een goed kader, maar problemen die zich bij de toepassing ervan voordoen, moet je oplossen."

ABB

"Meer ten dienste van afgeslankte kabinetten"

Het Agentschap voor Binnenlands Bestuur (ABB) zorgt voor de ondersteuning van het beleid rond lokale en provinciale besturen, steden, diversiteit en inburgering. ABB heeft alle taken die het uitvoert opnieuw bekeken en heroverwogen. Daarna deed ABB concrete voorstellen aan het beleid om taken te beperken of op een andere manier uit te voeren. "We willen vooral efficiënter werken zodat we meer aan beleidsvoorbereiding kunnen doen voor de ministers", legt administrateur-generaal Guido Decoster uit. "Dat is belangrijk, zeker nu de kabinetten afgeslankt zijn. We bekijken niet alleen wat we doen, maar ook of de taken die we doen, op de

juiste plaats zitten. In ieder geval willen we bereiken dat de centrale en de provinciale afdelingen geen dubbel werk doen. Zo verhuist de afhandeling van bepaalde dossiers naar onze vijf provinciale afdelingen. Centraal zorgen we voor de juiste aansturing zodat er in elke provincie in vergelijkbare dossiers vergelijkbare beslissingen genomen worden. Daarnaast leggen we ons sterker toe op kwaliteitsvolle digitale informatie en op de ondersteuning van de lokale besturen."

"We willen vooral efficiënter gaan werken"

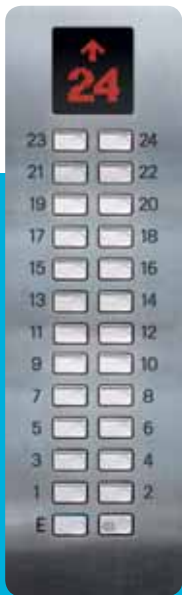
GUIDO DECOSTER

En wat nog meer?

Bij het **agentschap Jongerenwelzijn** hebben de gemeenschapsinstellingen een centraal aanmeldpunt opgezet waar consulenten en jeugdrechters terecht kunnen als een jongere geplaatst moet worden. "Tot nu toe moesten ze instelling voor instelling opbellen om te horen of er plaats was", zegt Frank Mulier, afdelingshoofd Gemeenschapsinstellingen. "Dat was niet erg efficiënt en vaak frustrerend omdat zo veel tijd verloren ging. Dat hopen we nu op te lossen met ons centraal elektronisch aanmeldingspunt."

Bij **De Lijn** en de VDAB zijn de grote interne herschikkingen al een paar jaar achter de rug. "Ook nu lichten we onze organisatie geregeld door zodat we veranderingen beter kunnen opvangen", zegt organisatiedeskundige Birgit Victor. "We kijken wat er nodig is, hoe we zo efficiënt mogelijk werken en hoe we dat het best kunnen aanpakken. Dat is nodig, want De Lijn is de voorbije twintig jaar enorm gegroeid. We kijken ook of we overal dezelfde structuur hebben. Zo hebben we ontdekt dat de Lijnwinkels niet altijd onder dezelfde afdeling vallen in de verschillende provincies. Dat hebben we veranderd."

"Ook bij **VDAB** wordt nog gekeken waar we efficiënter kunnen werken", zegt woordvoerder Anneke Ernon. "Dit doen we vooral door de samenwerking tussen onze processen te bewaken en te verbeteren. We bekijken waar we kunnen vereenvoudigen, en we onderzoeken ook waar we intern sterker kunnen samenwerken. We werken aan een cultuurverandering die mensen onder andere moet aanzetten om zelf soberder om te gaan met onze middelen. Op basis van voorstellen van onze medewerkers zijn we bijvoorbeeld voor onze verzendingen overgeschakeld van prior naar non-prior."

Liftcursus

In het Nederlandse Groningen kunnen 2000 ambtenaren een cursus volgen tegen hoogtevrees en liftangst om zich voor te bereiden op de verhuizing naar een kantoorpand van 24 verdiepingen. In het nieuwe gebouw zijn de eerste acht verdiepingen gereserveerd voor de Belastingdienst. De andere collega's moeten het hoger op zoeken.

Idealistisch

De Nederlandse ambtenaar is steeds minder idealistisch ingesteld, zo blijkt uit een onderzoek van de Rotterdamse Erasmus Universiteit. Vooral in de beginjaren is idealisme sterk aanwezig bij een ambtenaar. Maar naarmate hij langer in dienst is, verdwijnt die altruïstische instelling naar de achtergrond. In het onderzoek werd de ambtenaren gevraagd naar hun voorkeur voor een geschenk: een staatslot met het risico niets te winnen, een cadeaubon of een gift aan het goede doel. Jongere ambtenaren kiezen vaker dan andere jonge werknemers in het bedrijfsleven voor een gift aan het goede doel. Ambtenaren die langer bij de overheid werken, kiezen vaker voor een cadeaubon, omdat zij vinden dat zij ondergewaardeerd worden qua salaris.

Dikketruiendag

Koreaanse ambtenaren hebben de opdracht gekregen op het werk de verwarming lager te zetten en thermisch ondergoed te dragen om energie te sparen. Door de aanhoudende kou dreigt een elektriciteitstekort. Het mag er sowieso niet warmer zijn dan 18 graden Celsius en dat wordt ook gecontroleerd. Midden februari was het in Seoul bijna min 18 graden, de laagste temperatuur in de Koreaanse hoofdstad in tien jaar tijd. Alle dagen dikketruiendag dus.

Gebuisd

Een recent rapport van het Rekenhof is niet mals voor de Waalse administratie. Vooral de controle op de werking van de afdelingen laat te wensen over. Een voorbeeld is de manier waarop de administratie de auto- en brandverzekeringen van het wagenpark en de gebouwen beheert: met onvoldoende offerteaanvragen en de contracten worden naar eigen goeddunken goedgekeurd. Nog volgens het Rekenhof doet hetzelfde zich voor bij de toekenning van contracten voor schoonmaak en onderhoud.

Stil

Een vrouwelijke ambtenaar van de gemeente Downey in Californië heeft midden februari een hele dag dood op haar werkplek gezeten. De volgende morgen pas werd het lichaam van de 51-jarige Rebecca Wells opgemerkt door een bewaker. Uit onderzoek bleek dat collega's haar het laatst gesproken hadden om een uur of negen op vrijdagmorgen. De rest van de dag had ze dood achter haar bureau gezeten. En dat was blijkbaar niemand opgevalen.

1, 2, 3 ...

India telt nu 1,21 miljard inwoners. Dat blijkt uit de grootste volkstelling uit zijn geschiedenis. 2,7 miljoen Indiase ambtenaren en onderwijzers trokken door het land om de Indiërs te tellen en in kaart te brengen. Veel Indiërs op het platteland kunnen lezen noch schrijven. Geboortes worden vaak niet aangegeven en veel mensen weten niet hoe oud ze zijn. De Indiërs kregen een lijst voorgeschoteld met vragen over hun inkomen, godsdienst, opleiding en toegang tot basisvoorzieningen. De volkstellers gingen ook na hoeveel mensen met een handicap het land telt. De vorige volkstelling telde 2 procent handicaps, maar de regering vermoedde dat het er veel meer zijn en dat familieleden hen verstopten uit schaamte. In een drie-daagse cursus leerden de ambtenaren hoe ze dat schaamtegevoel kunnen wegwerken. Ook de kaste werd vastgelegd en dat is nieuw. Het kastesysteem is in India officieel afgeschaft, maar speelt nog altijd een grote rol. De taling bestudeerde ook de verhouding tussen mannen en vrouwen. Meisjes worden in India vaak geaborteerd of na de geboorte meteen vermoord, omdat ze te duur zijn door de bruidsschat.

ANN DE BAERDEMAEKER,
AFDELINGSHOOFD ALGEMENE DIENSTEN
BIJ DE VLAAMSE LANDMAATSCHAPPIJ (VLM)

“Een afdelingshoofd is een bruggenbouwer”

Profiel

Leeftijd 43 • **Werkt sinds** 1992 bij de VLM • **Loon** 3500 euro netto/maand (+ maaltijdcheques, hospitalisatieverzekering en gsm) • **Niveau** A2A • **Werkt ongeveer** van 8.15 uur tot 17.15 uur • **Opleiding** licentiaat Communicatiewetenschappen • **Woont in** Merchtem, **werkt in** Brussel • **Komt naar het werk** met de trein en de metro • **Werkt nauw samen met** de diensthoofden van haar afdeling, de collega's van de directie-raad en de leidend ambtenaren en hun secretariaatsteam bij de VLM

Volg de dag van Ann →

“Leidinggeven leer je ook al doende”

“Gelukkig ben ik een ochtendmens en kan ik nog veel voor de eerste vergadering doen. En na 16 uur.” De werkdag van afdelingshoofd Ann De Baerdemaeker van de Vlaamse Landmaatschappij (VLM) bestaat vaak voor een groot stuk uit vergaderen. Een afdelingshoofd is voor haar vooral een bruggenbouwer. “Je moet de krachten bundelen om de afdeling naar het gewenste resultaat te leiden. En dat vraagt veel overleg en afstemming.”

PETRA GOOVAERTS

Waarom sprak de job u aan?

“Ik had bij de VLM al verschillende functies uitgeoefend en wou een nieuwe uitdaging. Afdelingshoofd Algemene Diensten sprak me het meest aan. De afwisseling hier ligt me wel: communicatie, hrm, juridische zaken, logistiek en financiën. Na een interne en externe potentieelinschatting heb ik een visietekst over de afdeling geschreven. Op basis daarvan ben ik acht jaar geleden afdelingshoofd geworden en twee jaar geleden werd mijn mandaat verlengd (*het mandaat van een afdelingshoofd loopt zes jaar en kan onbeperkt verlengd worden, red.*). Onze afdeling telt 56 medewerkers. Ik

had eerst wat twijfels, want ik had wel ervaring met coördineren, maar niet met het leiden van zo’n grote groep. Ik weet nu dat je als leidinggevende al doende groeit.”

Wat is er typisch aan de job van afdelingshoofd?

“Ik moet vooral bruggen bouwen: tussen de verschillende diensten van de afdeling en met de andere afdelingen van de VLM. Vaak houdt alles met elkaar verband. Als we een personeelskwestie bespreken, is er bijna altijd een financieel en juridisch gedeelte, maar we moeten ook al bedenken hoe we er intern over zullen communiceren. Die

wisselwerking is verrijkend, want iedereen kan iets toevoegen. Het is mijn rol om te trekken en mensen te begeleiden en te steunen, en hen - bij wijze van spreken - een podium te geven om hun kunnen te tonen. Veel vergaderen hoort er natuurlijk ook bij. Ik heb het liefst dat een vergadering goed voorbereid is en dat vooraf duidelijk is wat er met elk agendapunt moet gebeuren: brainstormen, een beslissing nemen, een stand van zaken geven ... En dat hoeft niet altijd lang te duren, een vergadering van een kwartier kan ook resultaat opleveren.”

Hoe houdt u werk en privé in evenwicht?

“Ik heb altijd - met dank aan het thuisfront - voltijds gewerkt, ook toen onze dochter nog klein was. Soms denk ik dat dat makkelijker is dan deeltijds werken, want vaak moet je toch hetzelfde werk doen in minder tijd. Toen ik pas afdelingshoofd was, vond ik het moeilijk om het evenwicht te vinden en niet in de valkuil te trappen van steeds meer en langer te werken. Het lukt me nu veel beter om mijn tijd te beheren. Thuis werken probeer ik te beperken. Ik wil mijn werk gedreven blijven doen, maar die passie moet ook gevoeld worden door ruimte te laten voor dingen naast het werk. Onze dochter zit nu in het eerste middelbaar en drie keer per jaar neem ik gedurende een week ’s namiddags vakantie zodat ik bij haar kan zijn als ze studeert. Dat kan door het werk goed te organiseren. En ik kan rekenen op een superteam van heel gemotiveerde mensen. Dankzij hen kan ik op die manier werken.”

Wat maakt van iemand een goed afdelingshoofd?

“Ik denk dat medewerkers verwachten dat je rust brengt, maar ook dat je op cruciale momenten knopen doorhaakt en beslist welke weg je inslaat met je afdeling. Het is belangrijk om je mensen te betrekken, bijvoorbeeld door veel te luisteren, zeker als het moeilijk gaat. Ook dan moet je de lijnen openhouden. Apathie is veel erger dan kritiek. Je hebt pas een probleem als mensen je niets meer komen zeggen.”

09:05

Vlaams minister van Bestuurszaken Geert Bourgeois brengt een kennismakingsbezoek aan de VLM. Ann schetst de evolutie van het personeelsbestand en stipt enkele knelpunten aan. De VLM is een jonge organisatie met weinig uitstroom door pensionering. In combinatie met een vermindering van de budgetten zorgt dat dit jaar voor een aanzienlijk tekort.

13:45

Ann bekijkt met haar administratieve ondersteuners de nieuwe site waarop alle documenten voor de raad van beheer worden geplaatst. "Tot voor kort verstuurden we alles met de post. Dit is veel sneller en gebruiksvriendelijker."

14:59

"Ik doe mijn werk voor en na de vele vergaderingen." Ann neemt de post door, ondertekent documenten en beantwoordt dringende e-mails. "Dat probeer ik iedere dag te doen, net zoals *todo*lijstjes bijwerken en facturen en verlofaanvragen bekijken."

11:15

Aansluitend start de wekelijkse directiestafvergadering met de afdelingshoofden, de gedelegeerd bestuurder en de algemeen directeur van de VLM. Na afloop zet Ann de belangrijkste beslissingen en *to do's* in een document voor haar medewerkers. "Zo weet iedereen wat van hem verwacht wordt."

12:45

Net zoals de meeste VLM-medewerkers luncht Ann vaak in het personeelsrestaurant.

14:20

Daarna loopt Ann langs bij enkele diensthoofden. "Onze afdeling zit verspreid over verschillende verdiepingen. Ik probeer geregeld bij iedereen binnen te lopen. Zij weten ook dat mijn deur altijd openstaat."

15:15

Een keer per maand is er hrm-overleg met de leidend ambtenaren en het diensthoofd Personeel. Allerlei personeelszaken worden besproken. Zowel de pensionering van collega's als nieuwe omzendbrieven komen aan bod.

Mag u minder werken in de

Over een aantal jaren komt uw pensioen eraan. U wilt nog wel een tijdje blijven werken, maar niet meer zo veel als voordien. Zijn er systemen om het in de aanloop naar uw pensioen rustiger aan te doen en alvast wat vaker thuis te zijn? En mag u werkgever dat weigeren of niet?

MAARTEN DE GENDT

"U kunt deeltijds werken in de jaren voor uw pensioen. Dat kan in de vorm van loopbaanonderbreking of verlof voor deeltijdse prestaties. Vanaf uw 50ste is dat een recht, dat uw chef u niet kan ontzeggen. Tenminste, als u statutair bent. Want voor contractuele personeelsleden is het een gunst, en kan de chef het wel weigeren", zo vat Matthias Roman van de afdeling Regelgeving (Departement Bestuursza-

ken) de situatie samen voor alle lezers die onder het Vlaams Personeelsstatuut vallen.

Loopbaanonderbreking kunt u op verschillende manieren opnemen: halftijds werken, 3/4 werken of 4/5 werken. Verlof voor deeltijdse prestaties kan zelfs op elke denkbare manier, dus ook bijvoorbeeld 90 % of 70 % werken. Er staat in alle gevallen ook geen beperking op het aantal jaren, dus u kunt het volhouden tot 65 jaar.

"De deeltijdse loopbaanonderbreking vanaf 50 jaar staat overigens los van de andere vormen van loopbaanonderbreking die u kunt nemen in de loop van uw carrière. Gedurende uw hele loopbaan kunt u immers maximaal 72 maanden voltijdse en 72 maanden deeltijdse loopbaanonderbreking nemen, en ook een aantal thematische loopbaanonderbrekingen zoals ouderschapsverlof, palliatief verlof en bijstandsverlof. De deeltijdse loopbaanonderbreking vanaf 50 jaar kunt u altijd opnemen, zelfs als u alle andere vormen al hebt opgebruikt", vertelt

Roman nog. "Tijdens uw loopbaanonderbreking krijgt u geen loon, maar wel een uitkering van de RVA. Die ligt overigens hoger dan bij de 'gewone' loopbaanonderbrekingen. Daarbovenop krijgt u gedurende twee jaar een extra aanmoedigingspremie van de Vlaamse overheid, als u die al niet eerder in uw carrière hebt opgenomen." Bij verlof voor deeltijdse prestaties krijgt u als vijftigplusser ook een financiële compensatie, namelijk een salarisbonus die maximaal 1/5 bedraagt van het salaris dat u verliest doordat u deeltijds gaat werken. Die salarisbonus is er overigens alleen voor statutairen.

Financieel voordeel

Welk van beide systemen het voordeligst is, hangt af van uw persoonlijke situatie. Als u er het fijne van wilt weten, kunt u het best informeren bij uw personeelsdienst (of bij uw vakbond). Een simulatie voor een alleenstaande vijftigjarige (zie kader hiernaast) leert dat een loopbaan-

jaren vóór uw pensioen?

debreking alvast in dat geval financieel voordeliger kan uitkomen dan verlof voor deeltijdse prestaties. Maar aan loopbaanonderbreking zijn wel meer voorwaarden verbonden. U mag bijvoorbeeld niet ergens anders beginnen te werken, en dat kan wel met verlof voor deeltijdse prestaties. Let er ook op dat de twee systemen niet eindeloos meetellen voor de berekening van uw pensioen. Alleen de eerste vijf jaar verlof voor deeltijdse prestaties komen in aanmerking. Ook loopbaanonderbreking kan voor maximaal vijf jaar meetellen in uw pensioenberekening, al moet u dan voor een deel van die jaren wel een extra bijdrage storten aan de Pensioendienst voor de overheidssector (PDOS) of de Rijksdienst voor Pensioenen (RVP). Dat is iets wat veel mensen niet weten.

Extra vakantie

Ook als u geen gebruik maakt van die systemen, kunt u toch al een beetje minder werken vanaf uw 55ste verjaardag. U krijgt dan immers om de paar jaar een extra vakantiedag. Vanaf 61 jaar zijn dat 5 extra dagen per jaar, zodat u in de laatste jaren voor uw pensioen van 40 in plaats van 35 vakantiedagen per jaar kunt genieten. Bij de psychiatrische zorgcentra in Geel en Rekem ligt dat aantal een stuk hoger. Verpleegkundigen en een aantal andere functies krijgen op hun 45, 50 en 55 telkens 12 extra jaarlijkse

vakantiedagen. De rest van het personeel krijgt vanaf 52 ieder jaar enkele extra vakantiedagen, wat op de leeftijd van 62 jaar een totaal van 20 extra dagen oplevert. Ook in de gemeenschapsinstellingen van het agentschap Jongerenwelzijn krijgen sommige collega's meer vakantiedagen: wie 45 jaar is, krijgt er één dag bij, op 50 en 55 jaar komen er telkens 12 dagen bij. Een klein aantal onder hen krijgt ook een hogere premie bij deeltijdse loopbaanonderbreking, in de sector beter bekend als 'landingsbaan'. Daarmee zorgen al die agentschappen ervoor dat ze de arbeidsvoorwaarden uit de andere ziekenhuizen of de zorgsector volgen.

Brugpensioen

De collega's van De Lijn volgen dan weer de formules die voor alle werknemers uit de privé gelden, zegt Veerle Bussens, afdelingshoofd Arbeidsvoorwaarden en Administratie. "Wat in de rest van de overheid loopbaanonderbreking heet, heet bij De Lijn tijdskrediet. Ook hier bij ons bestaan er verschillende vormen van tijdskrediet. Als u eenmaal de 50 gepasseerd bent, kan dat ongelimiteerd, tot op het moment dat u met pensioen gaat. Als u tijdskrediet neemt, krijgt u daarvoor een uitkering van de RVA." "Er is ook een mogelijkheid om met brugpensioen te gaan. U krijgt tijdens uw brugpensioen een uitkering van de

RVA, en De Lijn zelf geeft er ook een aanvullende toelage bij. Halfzijdig brugpensioen kan vanaf 55 jaar, tenminste, als u er al een loopbaan van 25 jaar op zitten hebt. Voltijds brugpensioen kan ook vanaf 55 jaar, maar dan moet u al een loopbaan van 38 jaar hebben. Vanaf uw 58ste met een loopbaan van 25 jaar kan het ook. Zowel tijdskrediet als brugpensioen krijgt u niet automatisch. Er is een overeenkomst met uw chef nodig, die het ook kan weigeren. Voltijds brugpensioen is trouwens definitief. Als u ermee gestart bent, kunt u het niet meer herroepen, want officieel is het een vorm van ontslag." Ook bij De Lijn krijgt u trouwens na verloop van tijd tot 5 extra vakantiedagen. Maar dat begint al bij het begin van de carrière te tellen: om de vijf jaar krijgt u er één anciënniteitsvakantiedag bij. Een stukje vroeger dus dan bij de andere lezers van 13.

CONCLUSIE

Er zijn inderdaad verschillende stelsels waarmee u als vijftigplusser nog een aantal jaren aan het werk kunt blijven, maar niet meer evenveel dagen hoeft te werken. Voor statutaire ambtenaren, zodat de helft van de lezers, is dat een recht. De rest moet daarover onderhandelen met de baas.

Wat houdt u over?

Hoeveel u precies op uw bankrekening overhoudt als u wat minder gaat werken, hangt van veel factoren af: uw leeftijd, uw gezinssituatie, hoeveel jaar u al in een bepaald stelsel zit ... Maar stel dat u een alleenstaande bent van 50 jaar, zonder kinderen, statutair benoemd op niveau C (salarisschaal C14), en u neemt voor het eerst in uw 32-jarige carrière loopbaanonderbreking of verlof voor deeltijdse prestaties. Wat houdt u iedere maand dan netto over?

Voltijds werken:		4/5 werken met verlof voor deeltijdse prestaties:	4/5 werken met deeltijdse loopbaanonderbreking:
Maandloon:	2015,29 euro	Maandloon:	1702,67 euro
		Salarisbonus:	56,92 euro
		Totaal:	1759,59 euro
		Maandloon:	1702,67 euro
		RVA-uitkering:	125,72 euro
		Vlaamse aanmoedigingspremie:	44,13 euro
		Totaal:	1872,52 euro

Let op: dit is maar een simulatie. Wilt u weten wat u in uw eigen situatie zou overhouden, neem dan contact op met uw personeelsdienst.

Alcohol bij het middageten?

40 % vindt alcohol in de personeelsrestaurants niet kunnen, zo blijkt uit onze poll op pagina 6. Omdat het mensen met een alcoholprobleem te veel in de verleiding zou brengen, zo klinkt het vaak. 60 % ziet geen graten in een glaasje alcohol in de personeelsrestaurants. Maar wat vinden ze er bij de catering zelf van? En wat denken de vakbonden, die zich ook ontfemen over onze werkomstandigheden?

MAARTEN DE GENDT

“Eén glaasje bij het eten moet kunnen”

Jan Van Wesemael is afgevaardigde van de socialistische vakbond ACOD. Hij vindt dat de huidige regeling, met één pintje of één glas wijn bij het eten, moet kunnen. Net als zijn collega's van de andere vakbonden. Maar een breder beleid rond alcohol is ook nodig, klinkt het.

“De wet zegt dat je één drankje mag geven bij de maaltijd. Eén glaasje alcohol kan immers geen probleem zijn. De meeste mensen kunnen daar perfect mee blijven functioneren. Het is zelfs bevorderlijk voor de motivatie, en voor een goede sfeer en samenwerking onder collega's.

Let op: ik vind ook dat alcohol maar kan zolang er geen misbruik van gemaakt wordt. Dronkenschap op het werk, dat kan niet. Maar in een personeelsrestaurant heb je er tenminste controle op. Als mensen tussen de middag naar buiten gaan, heb je helemaal geen controle op wat ze drinken. Of op wat ze mee naar binnen nemen.”

Ook de andere vakbonden vinden de huidige regeling oké. “Een café beginnen op restaurant, dat kan natuurlijk niet, maar één drankje bij het eten moet kunnen. Al zal het personeel het ook wel overleven als dat in de toekomst afgeschaft wordt”, aldus Jos Mermans van de liberale VSOA. Sofie Moerman van het Christelijke ACV-Openbare Diensten voegt daar nog aan toe: “Eén losstaande maatregel haalt niet veel uit als die niet in een omvattend beleid rond alcohol en drugs kadert: een beleid dat vooral nadruk legt op preventie, voorlichting en opleiding.”

“Alcohol verkopen geeft een verkeerd signaal”

Marleen Vanwingh is als afdelingshoofd bij het Agentschap voor Facilitair Management onder meer verantwoordelijk voor de personeelsrestaurants in Antwerpen, Hasselt, Leuven en de Brusselse Noordwijk. Voor haar is alcoholverkoop geen must. Ze vindt het een dubbelzinnig signaal als je alcoholmisbruik op de werkvloer niet toerekent. Maar het is belangrijker om een duidelijk alcoholbeleid te voeren.

“Momenteel schenken wij één consumptie bij een warme maaltijd. Het gaat niet om sterke dranken, maar om lichte bieren en wijntjes. Voor ons geldt dat de klant koning is. Als de meeste collega's vinden dat één glaasje moet kunnen, bieden wij het aan. Als er daarentegen een groot draagvlak is om alcoholverkoop stop te zetten, dan stoppen we er ook mee.

Persoonlijk zou ik het niet slecht vinden om het alcoholaanbod in de restaurants te schrappen. Daarmee zouden we het juiste signaal kunnen geven aan mensen die onder begeleiding zijn vanwege een alcoholprobleem. Het is een signaal dat je als organisatie geen alcoholmisbruik toerekent op de werkvloer.

Maar door de verkoop van alcohol in de personeelsrestaurants te stoppen, los je het probleem ook niet op. Mensen die een alcoholprobleem hebben, bevoorraden zich niet bij ons, maar in winkels of in cafés buiten. Je moet het probleem bij die mensen zelf aanpakken. De sociale dienst en de arbeidsgeneesheer kunnen daarbij voor een intensieve begeleiding zorgen.”

Lees de resultaten van de poll op p. 6 en 44

FIT-COLLEGA'S MAKEN AARDBEVING JAPAN MEE VANAF DE EERSTE RIJ

“Dubbel gevoel om weer in België te zijn”

Op 11 maart werd Japan getroffen door een aardbeving met een kracht van 9.0 op de schaal van Richter. Collega Dirk De Ruyver maakte het vanaf de eerste rij mee. Hij werkt voor Flanders Investment and Trade, als Vlaams economisch vertegenwoordiger in Tokio. “Ik wou helemaal niet terugkomen naar België. Maar FIT wilde geen risico's nemen”, zegt Dirk.

De nucleaire dreiging in de praktijk. “Toen de radioactiviteit toenam, heb ik het hoofdkwartier gevraagd mijn gezin te evacueren”, zegt collega Dirk

Dirk was die dag samen met collega en technologieattaché Ben Kloeck op een vergadering. “Om kwart voor drie kwam er een waarschuwing dat er een zware aardbeving op komst was. In de twintig jaar dat ik in Japan woon, heb ik al wel vaker een aardbeving meegemaakt. Maar ik ben nog niet vaak onder een tafel moeten kruipen omdat ze zo erg was. Nadat de vergadering officieel opgeschort was - zo hoort dat in Japan - besloten we een taxi te ne-

men naar onze werkplek in de Belgische ambassade omdat we uit ervaring weten dat er dan geen metro's meer rijden. Op kantoor kreeg ik mijn dochter aan de lijn die aangedaan was door de feiten. Mijn zoon nam het allemaal wat rustiger op. Ik kon mijn vrouw eerst niet bereiken want, zo bleek achteraf, ze was gaan winkelen. Dat waren spannende momenten.”

“Ik hoop zo snel mogelijk terug naar Tokyo te kunnen”

DIRK DE RUYVER

men naar onze werkplek in de Belgische ambassade omdat we uit ervaring weten dat er dan geen metro's meer rijden. Op kantoor kreeg ik mijn dochter aan de lijn die aangedaan was door de feiten. Mijn zoon nam het allemaal wat rustiger op. Ik kon mijn vrouw eerst niet bereiken want, zo bleek achteraf, ze was gaan winkelen. Dat waren spannende momenten.”

Dirk bleef op de ambassade overnachten. “Na zo'n aardbeving rijdt er in

Japan geen openbaar vervoer meer en worden de autosnelwegen op de bruggen boven de stad afgesloten om te kijken wat er hersteld moet worden. Gevolg: lange files die tot vier uur 's nachts geduurd hebben.” Blijven of Tokio verlaten, was de vraag toen Dirk weer thuis was. “Het ene bedrijf trok zijn werknemers terug, het andere niet. Ook de ambassades stuurden verschillende adviezen uit. Ik besloot dat mijn werknemers van thuis uit konden werken zolang er gevaar dreigde. Ook al onze buitenlandse bureaus wilden weten wat we gingen doen. Mijn vrouw en ik begrijpen Japans en ze belden ons voor informatie. Mijn vrouw wou naar Nagoya vertrekken waar haar zus woont. Ik wou blijven. Want geen enkele Japanner trok weg. Ook nu is er in het Westen trouwens veel meer paniek over de situatie in Fukushima dan in Japan zelf.”

Teruggeroepen

Uiteindelijk vertrok Dirk toch naar zijn schoonzus. “De stress en de onzekerheid werden te groot. Toen later de radioactiviteit toenam, heb ik het hoofdkwartier gevraagd of ze mijn ge-

zin konden evacueren. Bleek dat mijn baas in Brussel niet alleen hen, maar ook mij terugriep. Ik wou dat helemaal niet, maar hij zei dat mijn gezondheid voorrang kreeg. Als ik in zijn plaats was geweest, zou ik wellicht dezelfde beslissing genomen hebben. Toch is het een dubbel gevoel om weer in België te zijn. Onze Japanse medewerkers kregen dienstvrijstelling zodat ze zich in veiligheid konden brengen. Nu zijn ze weer aan de slag vanuit hun veilige locaties. In mei zijn er enkele belangrijke evenementen die ze willen voorbereiden. Als de radioactiviteit sterk zou stijgen, overweegt FIT om hen naar België te evacueren.”

Dirk werkt voorlopig in Brussel. Hij is niet de enige die de jongste jaren met een ramp te maken kreeg. “Vorig jaar waren er problemen in Thailand, en onlangs nog in Egypte en Libië. FIT werkt nu aan een *business continuity plan*, een plan dat zegt wat er moet gebeuren als medewerkers van FIT in gevaar komen door crisissituaties. Ondertussen *skype* ik met mijn medewerkers (een programma waarmee je gratis via het internet kunt bellen met iemand, red.) en hoop ik dat ik zo snel mogelijk weer naar Tokio kan.”

Is een van uw collega's lang afwezig? Kiest iemand voor een nieuwe uitdaging? Wilt u een collega bedanken? Is er iemand net befallen? Laat uw collega weten waarom hij zoveel voor u betekent en stuur hem een bloemetje.

Met pensioen

De collega's van de dienst Overheidsopdrachten en Patrimonium Lokale Besturen van het Agentschap voor Binnenlands Bestuur wuiven hun diensthoofd **ANNE-MARIE VAN MOEN** uit met een bloemetje.

Anne-Marie Van Moen

"Geniet van de nieuwe fase in je leven. Je was ons aanspreekpunt, onze steun en toeverlaat. Een dikke merci voor al wat je ons hebt bijgebracht. We zullen je missen na je pensioen!"

"We zullen je missen"

Bedankt!

Het team Opname Ouderen van het Openbaar Psychiatrisch Zorgcentrum in Geel wil interieurverzorgster **HILDE VERVOORT** graag verrassen met een ruiker.

Hilde Vervoort

"Onze dienst is altijd netjes en het ruikt er steevast lekker. Een extra taak is nooit te veel voor je. Je bent altijd even vriendelijk en hulpvaardig, en je beurt de patiënten met plezier op. We waarderen je inzet enorm. Bedankt!"

"Een extra taak is nooit te veel"

Dit had je niet verwacht

Hilde Gheysens

Het agentschap Jongerenwelzijn - regio West-Vlaanderen wil **HILDE GHEYSSENS**, waarnemend regioverantwoordelijke, een ruiker geven.

"Hilde, dit had je waarschijnlijk niet verwacht, maar zoals je weet zegt iedere West-Vlaming graag zijn gedacht.

Vergis je niet, dit is zeker geen klacht.

Misschien zeggen we dit nog iets te zacht, maar als waarnemend regioverantwoordelijke ben je een fantastische kracht!"

"Je bent een fantastische kracht"

Veertig jaar

De collega's van de Sociale dienst Comité voor Bijzondere Jeugdzorg van het agentschap Jongerenwelzijn in Mechelen wuiven **ANNIE MOURIER, CECILIA GORIS EN MARTINA KEULEERS** uit met een ruiker.

"Alle drie hebben jullie veertig jaar lang het beste van jezelf gegeven. Mee dankzij jullie is onze dienst uitgegroeid tot een thuis voor iedereen. We moeten nu afscheid nemen omdat jullie met pensioen gaan. Woorden kunnen niet zeggen wat dit voor ons betekent. Daarom dit boeketje en een welgemeend dankjewel. Geniet van jullie pensioen!"

"Geniet van jullie pensioen!"

Annie Mourier, Cecilia Goris en Martina Keuleers

Ulrik Van Den Bergh

Met pensioen

De afdeling Communicatie van het Departement Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid zwaait collega **ULRIK VAN DEN BERGH** uit.

"Je organiseerde jarenlang het secretariaat, eerst voor de informatieambtenaar en daarna voor het afdelingshoofd. En je zorgde voor al je collega's, door elke ochtend verse koffie en water voor thee te zetten, zodat niet-uitgeslapen collega's hun kop alleen nog hoefden te vullen. Je deur stond altijd open voor een praatje over de actualiteit of de dingen des levens. Je enter-tainde zowel de poetsvrouwen als je collega's met perfecte imitaties van BV's en collega's. We missen je nu je met pensioen bent!"

**"Elke ochtend
verse koffie"**

Met pensioen

Het Vlaams Instituut voor het Onroerend Erfgoed Oost-Vlaanderen bedankt opgraver **WILLY VOLDERS** voor de vele fijne jaren.

Willy Volders

"Je staat steeds goedgehumt en met een brede glimlach voor iedereen paraat. Bedankt Willy! We wensen je het allerbeste en nog vele gezonde, actieve en leuke jaren met je vrouw en je dochters Wendy en Mieke."

"Altijd paraat"

Nieuw computersysteem

Ruimte en Erfgoed Oost-Vlaanderen wil collega **KATHLEEN LANCLUS** bedanken met een boeket.

Kathleen Lanclus

"Sinds eind december werken we met een nieuw computersysteem. Jij bent onze steun en toeverlaat bij problemen en fouten ... Het volledige team waardeert de vele uren die je besteedt om ons

te leren werken met het computersysteem."

"Steun en toeverlaat"

Verrassing

Het administratief team van Ruimte en Erfgoed Limburg wil graag poetsvrouw **LINDA VANLANGENAKER** van het Agentschap voor Facilitair Management in de bloemetjes zetten.

Linda Vanlangenaker

"Voor dag en dauw ben je voor ons in de weer, met je stofdoek ga je flink tekeer.

Geen vuiltje ontsnapt aan jouw kritische oog, het moet proper zijn, daar alleen ga je voor.

Vuile voetstappen krijgen hier geen enkele kans, want met je stofzuiger breng je alles weer in glans.

We zijn blij met alles wat je voor ons deed en doet, dit mag toch eens worden vergoed.

We willen je verrassen, dat doen we heel graag, met dit boeketje bloemen als klein gebaar.

Bedankt, Linda, voor je goede zorgen en je vriendelijke lach iedere morgen!"

**"Vriendelijke lach
iedere morgen"**

**STUUR EEN
MOOI BOEKET NAAR
UW COLLEGA!**

Wilt u een collega in de bloemetjes zetten? Stuur dan uw nominatie met een paar woordjes uitleg en een leuke foto van uw collega naar 13@vlaanderen.be. Wij zorgen voor een mooie ruiker!

Win

Het cultuurjaar loopt stilaan op zijn einde. Voor de vakantie begint, serveert 13 u nog enkele leuke voorstellingen, concerten en ander lekkers. Op www.UITinVlaanderen.be vindt u meer doe-ideeën.

Nieuw

Voor u enthousiast gaat deelnemen ...

Wie wil winnen, surf uitdrukkelijk op 15 mei (tenzij anders vermeld) naar www.vlaanderen.be/13 en vult daar ons wedstrijdformulier in.

10 combikaartjes MAS Museum aan de Stroom

MAS? MAS? Het nieuwe MAS | Museum aan de Stroom opent zijn deuren op 17 mei en toont hoe Antwerpen is veranderd en verrijkt door de eeuwen heen. De collectie gaat van de middeleeuwen over Antwerpens Gouden Eeuw tot de dag van vandaag, van chique edellieden en patriciërs tot armoezaaiers, van Antwerpen-Noord tot Zuid-Amerika ... Met het combikaartje kunt u zowel de permanente collectie, als de openingstentoonstelling *Meesterwerken in het MAS. Vijfeeuwen beeld in Antwerpen* bezoeken. Deze expo is een samenwerking tussen het MAS, het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten (KMSKA), het Museum van Hedendaagse Kunst (M HKA) en het Museum Plantin-Moretus | Prentenkabinet.

Link met de Vlaamse overheid? De Vlaamse overheid gaf een subsidie van 21 miljoen euro. De openingstentoonstelling telt ook heel wat stukken uit de collectie oude kunst van de collega's van het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten, dat zijn deuren voor enkele jaren sluit (zie Telex p. 9).

5 x 2 kaartjes

Ein Heldenleben

Op 27 mei kunt u in BOZAR in Brussel naar het symfonische gedicht *Ein Heldenleben* van Richard Strauss. Uitvoerders is het Brussels Philharmonic - het Vlaams Radio Orkest. Is het werk een verheerlijking van Strauss zelf, zijn daden, zijn vrouw? Sommige critici denken van wel. Strauss laat het antwoord in het midden. Dit werk wordt voorafgegaan door *Harold en Italie* van Hector Berlioz, dat op verzoek van de bekende violist Niccolò Paganini geschreven werd. Er is een gratis inleiding.

 www.vrt-vrk.be of 02 627 11 60

5 x 2 kaartjes

L'Intruse

Op 26 mei kunt u in deSingel in Antwerpen naar de kameroopera *L'Intruse* van Dirk D'Ase en Stef Lernous. Honderd jaar geleden ontving schrijver Maurice Maeterlinck de Nobelprijs voor Literatuur, tot vandaag als enige Belg. Zijn werk is het uitgangspunt voor een mysterieus sprookje van Stef Lernous rond de fundamentele angsten en fantasieën van de mens. Componist Dirk D'Ase zorgde voor de muziek. Een samenwerking van de Vlaamse Opera, deSingel en het theatercollectief Abattoir Fermé.

 www.desingel.be of 03 248 28 28

10 peper-en-zoutmolens

De Vlaamse Winkel, de onlinepromoshop voor Vlaamse ambtenaren, schenkt tien peper-en-zoutmolens weg. Ze hebben een makkelijk te bedienen druksysteem en zitten met een vultrechter in de geschenverpakking. Ideaal om al uw zomerse slaatjes te kruiden.

 www.vlaanderen.be/vlaamsewinkel

2 x 2 kaartjes Hotel Vocal

Voor het derde jaar op rij sluit het Fakkeltheater in Antwerpen het seizoen af met *Hotel Vocal Special Edition* in de Rode Zaal op 23 juni. Gastheer Sam Verhoeven ontvangt twee muzikale gasten. Een van hen is musicalster Daisy Thys, nummer twee blijft voorlopig een goedbewaard geheim. Humor en muziek zijn de belangrijkste ingrediënten van de voorstelling. Het zevenkoppige liveorkest staat onder leiding van Pol Vanfleteren.

www.fakkeltheater.be of 070 24 60 36

5 x 2 kaartjes Foto's Jeff Wall

Van 27 mei tot en met 11 september kunt u in het Paleis voor Schone Kunsten in Brussel naar *The Crooked Path*, een fototentoonstelling van de Canadees Jeff Wall, die fotografie een bijzondere plaats wil geven binnen de kunstwereld. Zijn foto's bevatten vaak verwijzingen naar kunstgeschiedenis. Wall selecteerde zelf 25 foto's, van de jaren zeventig tot vandaag, en confronteert ze met werk van moderne en hedendaagse kunstenaars als Duchamp, Arbus, Atget, Wols, Gursky, Wiener en Fassbinder.

www.bozar.be of 02 507 82 00

Gratis

Raoul De Keyser

Van 24 maart tot en met 11 juli kunt u in De Loketten van het Vlaams Parlement (Ijzerenkruisstraat 99, Brussel) naar de tentoonstelling *Raoul De Keyser. De dingen die ik zie*. De Keyser is een van onze belangrijkste kunstenaars, die aan de slag is sinds de jaren zestig en heel wat internationale erkenning krijgt. De tentoonstelling focust op vijf belangrijke periodes in zijn ontwikkeling. Onder de collega's die de expo bezoeken, worden vijf catalogi verloot. Laat de ontvangstdedewerker weten dat u een Vlaamse ambtenaar bent en vul het formulier in.

www.vlaamsparlement.be

5 x 2 kaartjes KEIK (3+)

KEIK is de nieuwe voorstelling van kindertheater 4hoog. Twee acteurs en twee pianisten gaan samen op een poëtische ontdekkingsreis door de vier seizoenen. De acteurs en muzikanten spelen, zingen en springen tijdens de muzikale zoektocht. KEIK is een non-verbale, sterk visuele en auditieve voorstelling die toegankelijk is voor een breed publiek. Voor kinderen vanaf drie jaar. De winnaars van de kaartjes kunnen kiezen tussen de voorstelling op 22 mei in Arca in Gent of op 18 juni in De Minard in Gent.

www.facebook.com/4hoogkindertheater
of 09 224 14 00

5 x 2 kaartjes Philip Catherine

Op 18 mei kunt u in De Bijloke in Gent naar een concert van Philip Catherine op gitaar en Jacky Terrasson aan de piano. Beide ouwe rotten in het vak gaven een gesmaakt duoconcert op het Dubrovnicefestival vorig jaar. De twee besloten om de samenwerking voort te zetten, iets waar iedere jazzfanaat alleen maar blij om kan zijn. Surf uiterlijk op 11 mei naar www.vlaanderen.be/13.

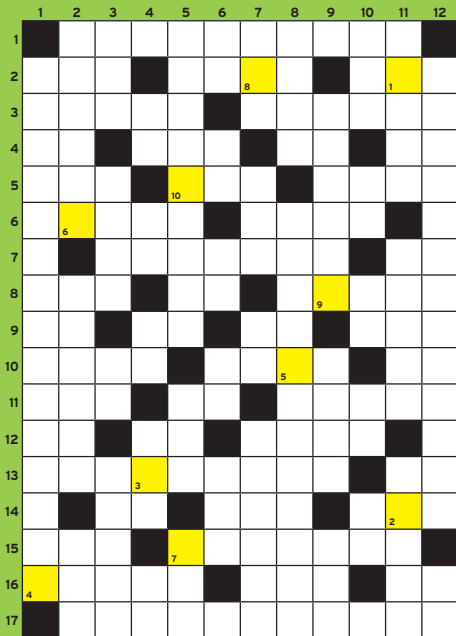
www.debijloke.be of 09 269 92 92

10 x 2 kaartjes Kasteel van Gaasbeek

Van 6 mei tot en met 26 juni kunt u in het Kasteel van Gaasbeek naar de tentoonstelling *Schatzkammer* met schilderijen van Jan De Vlieghe. Zijn werk doet denken aan het impressionisme: het vertelt over kleur en licht. De Vlieghe reconstrueert 'herkenbare dingen' (glazen, porseleinen borden, marmeren bustes ...) met vrije penseelstreken in uitbundige kleuren. De Vlieghe treedt als meestermanipulator in dialoog met historische Gaasbeekse kasteelinterieurs.

www.kasteelvangasbeek.be of 02 531 01 30

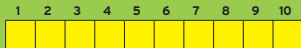
Horizontaal

- 1 Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
- 2 uitzinnig - smeervloestof - wiel
- 3 vredesgodin - inhoudeloosheid
- 4 rijsschool - zangstem - Texas - ibidem
- 5 Russische rivier - aquariumvisje - omwenteling
- 6 gezinslid - overste
- 7 bezoekerscentrum van de Vlaamse overheid in Woumen - ego
- 8 zestig minuten - kippenlegsel - ongeëvenaard
- 9 tantalium - doodmoe - openbaar vervoer - vlaktemaat
- 10 deel van een boom - Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel - soortelijk gewicht
- 11 vrijgevig - Chinese maat - schaakstuk
- 12 Europese Unie - ajuin - putemmertje
- 13 stookolie, benzine, ... - nomen nescio
- 14 ongaarne - bijlartstok - wasbeurt
- 15 éénkleurig - schrijfgerei
- 16 gekriool - loofboom - muzieknoot
- 17 bezoekerscentrum van de Vlaamse overheid in Beringen-Koersel

Verticaal

- 1 groot kantoorgebouw van de Vlaamse overheid in Leuven
- 2 onderzoeker - doorhaling van een woord - Nederlands
- 3 Engels bier - fashion - reeds - Japanse tekenfilm
- 4 achter - Fries watertje - voorbij - Verenigde Naties - eerwaarde
- 5 aantal mensen waarop een bepaalde actie is gericht - aangeslotene - pudding
- 6 oude lengtemaat - Trade Union - titanium - muzieknoot - sneeuwlat
- 7 roofvogel - procent - ter wille van - het achterblijven in groei
- 8 kier - sportcentrum van Bloso in Liedekerke
- 9 uitwendig - plukje - postpoliosyndroom
- 10 zeer - anders gezegd - gebalk - public relations - beryllium
- 11 land en volk - Europese vrouw - heilige stier (Indisch)
- 12 cultuurcentrum van de Vlaamse overheid in Amsterdam - boven

Oplossing

De winnaars van de vorige puzzel vindt u terug op www.vlaanderen.be/13.
Zij worden ook schriftelijk verwittigd.

Met de letters uit de genummerde vakjes van het kruiswoordraadsel kunt u het sleutelwoord vormen.

Surf uiterlijk op 15 mei naar www.vlaanderen.be/13 en vul daar de oplossing op ons wedstrijdformulier in. U maakt dan kans op een aankoopcheque!

Lap

Ambtenaren zijn grijze muizen. Mensen met beperkte interesses, werkmie-ren die braafjes hun uren kloppen en dan terugkeren naar de rest van hun saai doorloopt bestaan. Dat is het stereotiepe beeld dat wel eens van ons wordt opgehangen. Ik weet wel beter, dat voordeel heb ik door als redacteur te werken voor dit personeelsblad: dat je dergelijke nonsens dagelijks ontkracht ziet worden. Je hoort en ziet dingen waardoor je kijkt op de werkvloer en de collega's telkens opnieuw verrassend blijft. Ambtenaren grijs en saai? Ik dacht het niet.

Ik heb dankzij mijn job al heel wat interessante mensen de revue zien passeren. Collega's met een niet alledaagse hobby, met het hart op de juiste plaats, met creatieve invallen, met een aparte kijk op het leven. Zo herinner ik me het verhaal van ILVO-collega Leen die met een B-Fast team naar Haïti trok om daar mensen te helpen na de aardbeving, of iemand bij het Departement internationaal Vlaanderen die een tijdje les ging geven aan kinderen in Guatemala. Twee mooie voorbeelden van hoe je als werknemer je blik op de wereld richt en niet alleen binnen de grenzen van je eigen bureau denkt. Er passeerden ook heel wat creatievelingen in 13: passionele beeldhouwers, acteurs, muzikanten, de VDAB-bedrijfsdichter, een buikdanseres, de zanger van *Customs* (een indie-rockband uit het Leuvense, red.). Mensen die naast hun dagtaak tijd vrijmaken om zich op een andere manier te uiten. Ik herinner me de grappige of hilarische verhalen van de bordspelspeler die onmiddellijk na zijn trouwfeest in kostuum een kampioenschap is gaan spelen, of de onverwachte combinatie van de vriendelijke onthaalbediende die zich na zijn uren bezighoudt met mixed martial arts, een minder vriendelijke vorm van gevechtssport. En dan vergeet ik nog onze boswachter die prompt tot Trots van de overheid werd gebombardeerd of een vrouwelijke collega in rolstoel die een supportersclub voor Club Brugge uit de grond stampste.

Als redacteur van dit blad krijg ik al die verhalen te horen. Stuk voor stuk boeiende getuigenissen en voorbeelden van hoe rijk en gescha-keerd onze ambtenarengemeenschap wel is. Al die verschillende mensen, met verschillende interesses, jobs, achtergronden, hobby's, opinies en ideeën: samen vormen ze de lappendeken van de Vlaamse overheid. En het stiksel dat al die verschillende stukjes stof samen-houdt, is de wil om er elke dag te staan voor onze Vlaamse burger. Ik ben best trots om daar deel van uit te maken!

**"Ambtenaren grijs en saai?
Ik dacht het niet!"**

Filip De Maesschalck is 44 jaar, woont in Lokeren en werkt in Brussel op de afdeling Communicatie als communicatieadviseur.

13 wil ook uw mening kennen! Daarom maken we op deze pagina plaats voor uw reacties en lezersbrieven. Ook op de website van 13 kunt u bij ieder artikel een reactie posten.

POLL Mag er alcohol verkocht worden in de personeelsrestaurants?

In onze poll vroegen wij of u vindt dat er alcohol verkocht mag worden in de personeelsrestaurants. Het resultaat las u al op pagina 6. Hier volgen de reacties.

**JA, ZONDER
BEPERKING:**
20,59 %

"Wie met mate drinkt (en geniet), hoeft toch niet te boeten voor anderen die te veel drinken."

"Iedereen zou genoeg verantwoordelijkheidsgevoel moeten hebben om niet te overdrijven."

"Zo kun je tenminste zien wie het aanbod misbruikt en hem helpen."

**JA, BEPERKT
TOT EEN
CONSUMPTIE:**
41,04 %

"Bij sommige schotels, zoals spaghetti, kan een wijntje mij wel smaken!"

"Hoppige bieren en tanninerijke wijnen zijn veel gezonder dan frisdranken."

"Eentje is oké, vanaf twee worden sommige mensen te loom om nog goed te werken."

NEE:
38,37 %

"Al is het maar opdat klanten geen alcoholgeur merken als ze aan het loket komen."

"Alcohol en werk gaan niet samen. Dat leidt tot verslapte aandacht en soms ook tot arbeidsongevallen, agressie enzovoort."

"Een werkgever die een alcoholbeleid voert, geeft een dubbel signaal als hij zelf alcohol verkoopt."

Floriss' visie

■ IJverig op de trein

(reactie op artikel 'Wij werken onderweg', 13 nr. 30, maart-april 2011)

Een gezellige babbel doen op de trein, een boek, krant of tijdschrift lezen, of een beetje slapen. Hoe kun je dat doen als er naast je iemand zit die per se wil werken en als een gek op dat toetsenbord tokkelt? IJverig, druk druk druk. Even bedenken of ze binnen 20 jaar nog hetzelfde zullen doen. Ja, collega's, ik heb in de trein dikwijls heimwee naar de tijd toen mensen nog zaten te kaarten en breien.

Murielle Peetersille
Agentschap voor Onderwijsdiensten (AgODI),
Departement Onderwijs en Vorming

■ Dure seminars

(reactie op artikel 'Topambtenaren op seminarie', 13 nr. 30, maart-april 2011)

Ik heb mij zwaar geërgerd toen ik in het laatste nummer van 13 de rubriek *Koppen kijken* over de topambtenaren op seminarie zag staan. Dat seminarie vond plaats op 6 en 7 december 2010. Een Sinterklaasfeestje dus, maar omdat het volwassenen zijn, waarschijnlijk een vroeg oudejaarsfeestje. En dat in tijden van besparingen. Die seminarieruimtes zijn niet te huur tegen spotprijzen, heeft tien minuten surfen mij geleerd. Wat mij nog meer ergerde, was de tijd die besteed werd aan 'netwerken'. Is 'netwerken' geen beschaafd woord om uit te vissen wanneer iemand op pensioen gaat, om dan zijn - waarschijnlijk nog lucratievere - job in te palmen? In hetzelfde nummer vallen de woorden besparingen en naakte ontslagen. Is iemand op de redactie van 13 zich er van bewust dat die maatregelen op dergelijke seminars worden genomen?

Naam en entiteit bekend bij de redactie

■ Tekortkomingen in het nieuwe VAC-Leuven

(reactie op artikel 'Allemaal samen in de provincie', 13 nr. 29, januari-februari 2011)

Het artikel 'Allemaal samen in de provincie' ging over de verhuizing van 814 personeelsleden uit 26 entiteiten naar het

DE DIENDERS

→ Vervolg van pagina 44

nieuwe VAC-Leuven. Bij het Agentschap voor Facilitair Management (AFM), dat zorgt voor de realisatie van het gebouw, noemt men dat een viersterrengebouw.

Ik begrijp dat er bij een nieuw gebouw in het begin kinderziekten zijn. Dat was ook zo toen men vier jaar geleden het Ellipsgebouw introk. Maar daar zijn veel kinderziekten chronische aandoeningen geworden: de temperatuur raakt maar niet geregeld, het onthaal is nog steeds niet klaar, er zijn perikelen met de liften ... Blijkbaar leert men niet uit fouten. In het VAC-Leuven is het lijstje met tekortkomingen lang: nog niet alle

meubels zijn geleverd, de priddok werkt niet naar behoren, er is een moeilijke ingang van de fietsenstalling die naar mijn mening nooit meer gecorrigeerd kan worden. Er zijn geen lockers voor de kleren van de medewerkers die met de fiets komen, er zijn problemen met de verlichting in de trappenhallen en de toiletten, verschillende automatische rol-luiken werken niet correct, de verluchting is niet overal goed afgesteld ... Ik hou mijn hart vast voor de nog op te richten VAC's, zoals dat van Brugge, dat 'maar' twee sterren zal krijgen.

Jan Van Wesemael, algemeen secretaris
ACOD Overheidsdiensten

Vraag van de maand

Wat had u altijd al willen weten? Hebt u een prangende vraag over het reilen en zeilen binnen de Vlaamse overheid? Mail ze naar 13@vlaanderen.be en wij zoeken het voor u uit!

Waarom staan er in de grotere gebouwen van de Vlaamse overheid geen koffieautomaten voor mensen die graag een kop verse koffie willen? Automaten met frisdranken vind je er wel?

Christine Van de Velde, Agentschap voor Kwaliteitszorg in Onderwijs en Vorming

"In de grote kantoorgebouwen in Brussel en de VAC's is het niet mogelijk om op één centrale plaats koffieautomaten te plaatsen, zoals we dat voor frisdrank wel doen", legt communicatieverantwoordelijke van het Agentschap voor Facilitair Management Ben Nauwelaers uit. "Een warm kopje koffie moet je immers dichterbij je werkplek kunnen halen dan een blikje frisdrank. Bovendien hebben koffieautomaten niet alleen elektriciteit, maar ook watertoevoer nodig. En die is niet overal aanwezig. Voor de collega's in de centrale gebouwen in Brussel en de VAC's in Antwerpen, Hasselt en Leuven zorgt de DAB Catering daarom voor gratis koffie en koffiezetapparaten in de kitchenettes. Voor de toekomstige VAC's in Brugge en Gent wordt bij de technische inetekening in de nodige ruimtes en aansluitingen voorzien om wel koffieautomaten te kunnen plaatsen."

Hoe zit dat bij de andere entiteiten?

"Voor koffie of thee op het werk zijn wij verwend", zegt communicatieverantwoordelijke Els Van Camp van de OVAM. "Er staan twee grote koffiemachines op elke gang, waar wij naar believen kunnen kiezen uit koffie, warme chocomelk, espresso, cappuccino, wienermelange en warm water." Bij de VDAB-collega's varieert het koffiebeleid van regio tot regio. "Op onze centrale dienst in Brussel staan automaten voor zowel koffie, frisdrank als snoep", weet woordvoerder Anneke Ernon. "Daarnaast wordt er ook koffie gemaakt in de secretariaten van de verschillende diensten. We hebben bij de VDAB heel veel locaties, verspreid over Vlaanderen, en meestal is daar wel een cafetaria, maar niet altijd een automaat." Ook bij Kind en Gezin komt de koffie uit een automaat. "Er staat een koffieautomaat op elke verdieping", verduidelijkt Vera Bossuyt. "Daar kan iedereen gratis koffie of warm water krijgen, en je vindt er ook theezakjes. De machine beperkt zich wel tot warm water of koffie: tijdens vergaderingen is er altijd koffie beschikbaar."

TAAL TIP

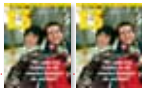
Wat is correct:
de socialewoningbouw of *de sociale woningbouw*?

Beide spellingen zijn correct.

De spelling in één woord, *socialewoningbouw*, is een driedelige samenstelling met de woordgroep *sociale woning* als linkerdeel en *bouw* als rechterdeel. Het gaat dan om de bouw van sociale woningen. Bij de spelling in twee woorden, *sociale woningbouw*, is *sociale* een bijvoeglijk naamwoord bij *woningbouw*. Het gaat dan om woningbouw met een sociaal doel. Doordat de betekenissen erg dicht bij elkaar liggen, zijn beide spellingen correct. Hetzelfde geldt voor *socialehuisvestingsmaatschappij* en *sociale huisvestingsmaatschappij*.

Bij de meeste driedelige samenstellingen is de spelling in twee woorden niet correct omdat de betekenis die daarmee uitgedrukt wordt, niet overeenstemt met wat bedoeld is. Een *lage energiewoning* bijvoorbeeld is een energiewoning die laag is, niet een woning met een laag energieverbruik zoals in *lage-energiewoning*. Een *lange termijn-doelstelling* is een termijn-doelstelling die lang is, niet een doelstelling voor de lange termijn zoals in *langetermijn-doelstelling*.

Tip: Abonneer u op het e-zine Taalklink van de Taalteléfono via www.vlaanderen.be/taalteléfono. Stel uw taalvragen aan de Taalteléfono op 078 15 20 25.

Zo vermijdt u een dubbel abonnement op 13

Krijgen u en uw partner allebei 13 in de bus en is één keer genoeg? Doe dan net zoals 227 andere lezers van 13 en laat het ons weten via 13@vlaanderen.be. Dan zorgen we ervoor dat twee voortaan één wordt!

13 krijgt 7,5 op 10

Meer dan 400 lezers hebben in maart deelgenomen aan het lezersonderzoek van 13. Daarin konden ze hun mening kwijt over dit blad. 13 scoort goed voor de fotografie, de schrijfstijl, de gevarieerde inhoud en de leesbaarheid. Minder lof is er voor de naam en de mate waarin het blad nieuwe ideeën aanreikt en de lezers een gevoel van waardering geeft. Een greep uit de resultaten.

PETRA GOOVAERTS

80 % van de deelnemers aan het onderzoek heeft het jongste nummer van 13 gelezen. 45-plussers en collega's die meer dan 10 jaar in dienst zijn bij de Vlaamse overheid, lezen 13 het meest. De gemiddelde lezer leest een half uur in 13. Zes op de tien bekijkt alle pagina's. Opvallend: lezers van niveau D lezen vaker alle artikels in 13. 46 % bewaart 13 na het lezen nog even zodat ook anderen - in de helft van de gevallen de partner - het blad kunnen doornemen. 13 is voor bijna de helft van de lezers een inspiratiebron voor een gesprek. De meningen over de Vlaamse overheid en 13 zijn dan meestal positief. 68 % kijkt uit naar het volgende nummer. 70 % wil het personeelsblad het liefst thuis blijven ontvangen.

7,5 op 10 dat is de score die 13 gemiddeld krijgt. Vooral de kwaliteit van de foto's (7,9 op 10), de leesbaarheid van de teksten (7,8), de schrijfstijl (7,5), de variatie van de inhoud (7,3) en de lay-out (7,3) worden goed beoordeeld. Opvallend daarbij is dat vrouwen het blad op veel punten positiever beoordelen dan mannen. De naam van dit blad, die verwijst naar de 13 beleidsdomeinen waarin de overheid vijf jaar geleden werd opgedeeld na de BBB-reorganisatie, wordt het minst goed beoordeeld (6,1).

83 % leert dankzij 13 nieuwe dingen over de Vlaamse overheid. Bijna evenveel lezers krijgen met 13 inzicht in het werk van collega's. 77 % vindt in 13 informatie die hem interesseert. Inhoudelijk scoort 13 minder goed als het op inspireren aankomt. Maar 28 % komt door een artikel in 13 op nieuwe ideeën voor zijn job en nog minder collega's voelen zich geïnspireerd om dingen uit te proberen.

44 % maar heeft dankzij dit blad het gevoel dat hij gewaardeerd wordt als een belangrijke medewerker. 13 kan ook maar een kleine meerderheid (53 %) ervan overtuigen dat de Vlaamse overheid een innovatieve organisatie is. Toch heeft dit blad volgens u een positieve invloed op de beeldvorming over de Vlaamse overheid. Voor 77 % van de deelnemers aan de enquête illustreert dit blad dat de Vlaamse overheid een menselijk bedrijf is. 13 toont ook aan dat de Vlaamse overheid op een open manier met zijn medewerkers wil communiceren.

63 % vindt de redactiestijl van 13 voldoende onafhankelijk. Evenveel mensen vinden dat de onderwerpen in 13 voldoende kritisch behandeld worden.

Dit leerde 13

Wat gaan we niet doen? We gaan niet op zoek naar een nieuwe naam. 13 blijft het ongeluksgetal waarmee we elke twee maanden op zoek blijven gaan naar nieuws uit de Vlaamse overheid. Maar we nemen ons daarbij wel voor om nog meer in te zetten op een onafhankelijke schrijfstijl en een kritische houding. En we gaan nog beter op zoek naar inspirerende voorbeelden van nieuwe ideeën die u in uw werk kunt uitproberen.

UW MENING TELT OOK

Misschien kreeg u niet de kans om deel te nemen aan het lezersonderzoek en hebt u toch een mening bij dit blad? Uw reacties of tips om te verbeteren zijn altijd welkom op 13@vlaanderen.be.

Het lezersonderzoek werd van eind februari tot midden maart uitgevoerd door het bureau InSites Consulting door middel van een online vragenlijst.

Meer genieten in uw prachtige tuin!

Zet de kringloop aan het werk!

Kijk op www.junicompostmaand.be
voor een kringlooptdemo in uw buurt.

Uw tuin, uw paradijs! Maar hebt u nog wel tijd over om ervan te genieten? Of gaat uw tijd vooral naar karweitjes en tuintjes die steeds meer tuintafel opleveren? Het kan ook anders ... Laat de natuurlijke kringloop voor u werken en kies voor tuinieren met minder afval én minder werk! Tijdens Juni Compostmaand ontmoet u compostmeesters op markten, infostands, demoplaatsen en in open tuinen. Zij geven tips voor een tuin met meer rust én minder rest.

Meer informatie over de activiteiten op www.junicompostmaand.be

Win een ligbed ter waarde van € 139!